

Kerstverhaal

in woord & beeld

Beste lezer,

Eén van de vele mooie [uitspraken van Nelson Mandela](#) luidt:

**Educatie is het krachtigste wapen
dat we kunnen gebruiken om de wereld te veranderen.**

Daar ben ik het van harte mee eens. En daarom werk ik graag voor het onderwijs. Niet alleen in de vorm van goochelshows voor kinderen op basisscholen en presentaties op studiedagen voor leerkrachten, maar ook in de vorm van het samenstellen en verspreiden van publicaties als deze.

Dit e-book over het kerstverhaal is in tenminste drie opzichten anders dan de themawerkboeken die u als abonnee maandelijks gratis van mij ontvangt:

1. Het is niet primair bedoeld voor kinderen van de basisschool, maar voor uzelf. De teksten en illustraties heb ik in deze publicatie bijeengebracht om u te inspireren uw aandacht te richten op innerlijke ontwikkeling.
2. Het bevat geen dingen om te doen, want de inhoud is gericht op 'zijn'. Het bevat dan ook **niet** de gebruikelijke kleurplaten, puzzels, bouwplaten, rebussen, woordzoekers, liedjes en dergelijke. Die dingen vindt u in het [Kerst-werkboek](#) en het [Winter-werkboek](#).
3. Het is niet primair bedoeld om in de hectiek op school te gebruiken, maar thuis, in de kerstvakantie, in de kersttijd die wordt gemarkeerd door de [twaalf heilige dagen en twaalf heilige nachten](#) tussen 25 december en 6 januari.

Zelf vond ik het zeer de moeite waard om de geselecteerde teksten in alle rust te lezen en te herlezen. In 'Kerstverhaal in woord en beeld' treft u onder andere aan:

- Het gehele verhaal over de geboorte van Jezus, met gedeelten uit de [Jeugdbijbel van Nita Abbestee](#), het [Evangelie van de Heilige Twaalven](#) en het [Aquarius Evangelie](#).
- Het verhaal over [de vierde wijze](#), dat geschreven is in 1905 door Henri van Dyke, met een link naar de verfilming die te bekijken is op Youtube.
- Beschouwingen over [het innerlijke kerstfeest](#), [engelen](#) en [mysteriescholen](#). Ook is er aandacht voor de symboliek van onder andere Zacharias en Elisabeth, Johannes, Jozef en Maria, Jezus, het hart, de ster van Bethlehem, de herders, de wijzen uit het Oosten, wierook, mirre en goud.
- [Tien schilderijen over het kerstverhaal](#) van William Brassey Hole

Ik wens u fijne feestdagen.

Met vriendelijke groet,

André de Boer (alias Aarnoud Agricola, alias Arend Landman)

P.S. Op dit e-book rust geen copyright. U bent vrij om het onveranderd offline of online te delen en te verspreiden.

3D krijttekening van kerststal door Kurt Wenner

De bovenstaande [kerststal](#) vind ik als liefhebber van [optische illusies](#) fascinerend. Niet zozeer vanwege het onderwerp (Maria met haar baby, Jozef, de herders en [de wijzen uit het Oosten](#)), maar vooral door het driedimensionale karakter van deze krijttekening.

De Amerikaanse kunstenaar [Kurt Werner](#) tekende de kerststal in het jaar 2007 tussen twee muurtjes en op de vloer van het winkelcentrum Belmont Forum in de stad Perth in Australië. De illusie van diepte in de kerststal ontstaat doordat de tekeningen vervormd zijn en het geheel wordt bekeken door een visseog-lens. De foto onderaan deze pagina laat zien hoe het werk eruit ziet als het van de andere kant wordt bekeken, zonder lens.

De kerststal (nativity scene) van Kurt Wenner is een prachtig voorbeeld van [anamorfotische kunst](#). De fundamenteën van deze kunstvorm zijn gelegd in de Renaissance. Kurt Wenner paste dit in het begin van de jaren tachtig voor het eerst op grote schaal toe in straattekeningen. Daarom wordt hij beschouwd als de uitvinder van wat nu bekend staat als 3D Street Painting, 3D Pavement Art, 3D Chalk Art, en 3D Sidewalk Art.

Werner maakte de tekeningen uit zijn hoofd terwijl kunstenaars die de techniek ook gingen toepassen vaak gebruik maakten van speciale software om hun straattekeningen te kunnen realiseren.

[KLIK HIER VOOR MEER FOTO'S EN EEN VIDEO](#)

De twaalf heilige nachten tussen kerst en driekoningen

De periode tussen [kerst](#) (25 december) en [driekoningen](#) of [epifanie \(6 januari\)](#), ook wel aangeduid als de kersttijd, is in meerdere opzichten een bijzondere tijd van het jaar. Het is niet voor niets dat er in dit verband al eeuwenlang wordt gesproken over de twaalf heilige dagen en [de twaalf heilige nachten](#). Heiliging betekent heelwording. Het [getal twaalf heeft een bijzondere symboliek](#).

De periode van 25 december tot en met 6 januari is bij uitstek geschikt om de hectiek van het dagelijkse leven los te laten en tijd te nemen voor inkeer en bezinning, want dan is de sluier tussen de spirituele wereld en de materiële wereld uiterst dun. Daardoor kan er in die periode op een natuurlijke wijze een zekere heling en vernieuwing optreden, waardoor het nieuwe jaar met vertrouwen, visie en kracht tegemoet kan worden getreden. Er wordt gezegd dat de 12 heilige dagen en de twaalf heilige nachten ideaal zijn om een stevig fundament te leggen voor het komende jaar.

Hoe doe je dat? Regels voor de manier waarop men dat dient aan te pakken zijn er niet. Iedereen kan dat doen op een manier die past de eigen persoonlijkheid en de omstandigheden. De twaalf heilige dagen en de 12 heilige nachten kunnen op een intensieve manier alleen worden gevierd of met een groep gelijkgestemde mensen, maar het is ook mogelijk om het minder intensief te doen, in een druk gezin of naast (drukke) werkzaamheden.

De oude Germanen vierden lang voor de komst van het christendom het joelfeest. Voor hen was dit één van de belangrijkste, langste en grootste feesten. Dat feest begon met het begin van de [winter](#), de winterzonnwende of het wintersolstitium op 21 december, de langste nacht en kortste dag. Na de zonnwende blijft de [zon](#) drie dagen vrijwel stil staan. Daarna begint de zon weer aan de hemel te stijgen en worden de dagen weer langer. Op die derde dag na de winterzonnwende of het wintersolstitium wordt op 24 december de kerstnacht gevierd.

De twaalf heilige dagen en de twaalf heilige nachten die volgen op de kerstnacht laten het zonnejaar van 365 dagen aansluiten op het maanjaar van twaalf 'maanmaanden'. De synodische maanomloop, bijvoorbeeld de tijd van volle maan tot volle maan bedraagt 29,5 dagen. Twaalf maal 29,5 dagen is 354 dagen. Dat betekent dat er (365 dagen minus 354 dagen) elf dagen over blijven die kunnen worden gezien als dagen buiten de tijd, als geschenk om tijd te hebben om gas terug te nemen en tijd te hebben voor bezinning, voor [kairos in plaats van chronos](#).

De [jaarwisseling](#) valt precies in het midden van de kersttijd, die duurt van de nacht van de herders tot aan de dag van de drie koningen. Het eigenlijke kerstfeest behoort nog tot het oude jaar. Aan het eind van de kerstoctaaf komt dan het feest van de epifanie, dat tot het nieuwe jaar behoort. Het kerstfeest is een terugblik. Het feest van epifanie kijkt vooruit. Deze terugblik en vooruitblik wordt gesymboliseerd door [Janus](#).

Het innerlijke kerstfeest volgens Z.W. Leene

"Wanneer Christus in de mens geboren en werkzaam wordt, gaan de waarheid en de wijsheid steeds sterker in hem stralen." Deze uitspraak is van Z.W. Leene (1892 - 1938), een dynamische man die werd bezielde door hoge geestelijke idealen. Hij zag het kerstfeest vooral als een innerlijk proces dat in de mens kan plaatsvinden. Uit het in 2012 verschenen boek [De vuurgloed van de ontstijging](#) komt het onderstaande citaat van deze geestelijke pionier.

"Wie de geboorte van Christus in zichzelf wil vieren, moet het daarom doen met de kracht van de Christus, wat inhoudt dat er een intens verlangen moet bestaan het lager zelf door hem te laten beheersen. Wie dit doet, ontdekt vanaf het eerste moment dat er geen kracht op de wereld is die hier iets kan tegenhouden en daarom bemerkt hij dat er met de dag meer plaats voor 'Christus in hem' vrijkomt en dat er dus minder plaats voor het lager zelf overblijft...

Deze Christus-ontvanger dient voortaan de waarheid en er is niets dat hem hiervan kan doen afwijken, noch dood, noch miskenning, noch iets anders. De waarheid, de wijsheid gaat steeds sterker in hem stralen, naarmate er in hem opgeruimd wordt en steeds sterker en steeds juister spiegelt zich dat in hem af. Hij is zelf een spiegel van de geest geworden. Niets kan hem meer tegenhouden. Hij kent geen angsten meer, hij zal de wereld doorflitsen met zijn geestbeeld en zijn weten."

Onmetelijk krachtig. Inspirerend citaat van Marianne Williamson

De onderstaande tekst is een Nederlandse vertaling van een prachtige tekst van [Marianne Williamson](#). Deze is gepubliceerd in haar in haar boek *'Terugkeer naar liefde'*. Wereldwijd wordt er vaak gedacht dat Nelson Mandela het fragment heeft uitgesproken tijdens zijn inaugurale rede als president van Zuid-Afrika. Dat blijkt onjuist te zijn. Hij heeft er zelfs niet uit geciteerd.

Onze grootste angst is niet dat we ontoereikend zijn.

Onze grootste angst is dat we onmetelijk krachtig zijn.

We zijn het allerbangst voor het licht in ons,
niet voor onze duisternis.

We vragen ons af : " Wie ben ik, dat ik briljant, buitengewoon
aantrekkelijk, talentvol en geweldig zou zijn?"

Maar waarom eigenlijk niet?

Je bent toch een kind van God?
Je bewijst de wereld geen dienst
door je kleiner voor te doen dan je bent.

Er is niets verlichtends aan als je in je schulp kruipt
om te voorkomen dat mensen zich in jouw aanwezigheid
onzeker zullen voelen.

Het is de bedoeling dat we stralen als kinderen.

We zijn geboren om de glorie van God,
die in ons schuilt, te manifesteren.

Dat licht bevindt zich niet in sommigen onder ons,
het is aanwezig in ieder mens.

En als we ons eigen licht laten schijnen,
geven we anderen onbewust toestemming om dat ook te doen.

Wanneer we bevrijd zijn van onze angst, worden ook anderen
door onze aanwezigheid automatisch van angst bevrijd.

Lezing op 17 december 2013 over Kerst, Pasen en Pinksteren (gratis)

De gebeurtenissen die worden herdacht tijdens Kerst, Pasen en Pinksteren kunnen worden gezien als de drie pijlers van een geestelijke weg die de mens kan gaan. Deze christelijke feestdagen corresponderen dan met de stappen van een innerlijk proces.

Het levensverhaal van Jezus toont ons een pad dat wij kunnen bewandelen. Hoewel het een leven betreft dat zo'n tweeduizend jaar geleden is geleefd, is het voor de mens van de 21ste eeuw nog uiterst actueel.

Op dinsdag 17 december 2013 organiseert het [Lectorium Rosicrucianum](#) op 16 plaatsen in Nederland een lezing met de titel [Kerst, Pasen en Pinksteren: de christelijke feestdagen als pijlers op een innerlijke weg](#).

De meeste mensen beschouwen de geboorte van Jezus als een gebeurtenis die zo'n tweeduizend jaar geleden plaatsvond. Binnen het innerlijke christendom wordt Kerst primair gezien als de geboorte van het geestelijke Licht in de mens. Dat innerlijke kerstfeest kan een mens maar éénmaal vieren. In het kerstverhaal uit de evangeliën van Matthéüs en Lucas wordt gesproken over twee mensen die op reis gaan: Jozef en Maria.

Jozef is de vrije bouwer, de mens die zijn gedachteleven heeft gezuiverd. Hij symboliseert de redelijke werkzaamheid in de strevende mens, die volhardend werkt en bouwt. Door dat werk treedt er een zuivering van het gevoelsleven in het eigen wezen op. Die zuivere staat is aan te duiden als "Maria". Wanneer hoofd en hart voldoende zijn voorbereid en gaan samenwerken, kan de nieuwe ziel worden geboren.

De geboorte van het kind Jezus vindt plaats in het hart van de mens. In het kerstverhaal wordt het hart gesymboliseerd door de stal. Ons hart is als een stal, die eerst moet worden opgeruimd en schoongemaakt voordat we het Licht van de wereld kunnen ontvangen. We vinden er dieren die we kunnen zien als symbolen voor de animale neigingen en hartstochten. Geen fraaie omgeving dus, maar toch is deze stal dankzij Jozef en Maria voldoende voorbereid om het Christuslicht te mogen ontvangen.

Jezus wordt geboren en boven de stal straalt het licht van de vijfpuntige ster van Bethlehem, het pentagram, de belofte van de nieuwe mens. Die ster inspireert de wijzen uit het Oosten de jonggeborene te bezoeken en te vereren met de geschenken wierook, mirre en goud.

In de lezing wordt dieper ingegaan op de betekenis van dit alles. Ook de relatie tussen de drie genoemde christelijke feestdagen komt aan de orde. Er is gelegenheid om met de spreker over het onderwerp van gedachten te wisselen.

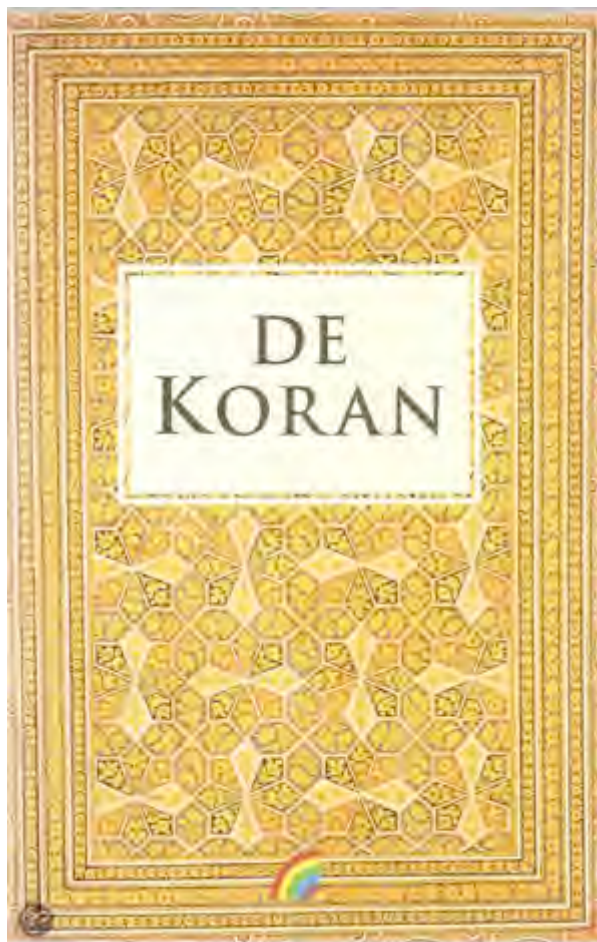
- Datum: dinsdag 17 december 2013
- Tijd: 20.00 - 22.00 uur
- Toegang: gratis
- Plaatsen: [Alkmaar](#), [Almere](#), [Amsterdam](#), [Arnhem](#), [Bergen op Zoom](#), [Den Haag](#), [Drachten](#), [Eindhoven](#), [Enschede](#), [Groningen](#), [Haarlem](#), [Hilversum](#), [Hoorn](#), [Maastricht](#), [Rotterdam](#) en [Utrecht](#)

Geboorte van Jezus (Isa) volgens de islam (Soera 19 van de Koran)

Jezus wordt binnen de islam erkend als een van de machtigste profeten van God. Moslims geloven dat Jezus (Isa) wonderlijk geboren is, zonder tussenkomst van een man (onbevleete ontvangenis), dat hij leven gaf aan doden met Gods toestemming en dat hij blindgeborenen en melaatsen met de toestemming van God genas. Hieronder volgt soera 19 uit de Koran.

Toen zij zich van haar familie terugtrok naar een oostelijke plaats en een afscherming tegen hen maakte. Toen zonden Wij Onze geest naar haar en hij deed zich aan haar voor als een goedgevormd mens. Zij zei: "Ik zoek bij de Erbarmer bescherming tegen jou, als jij godvrezend bent." Hij zei: "Maar ik ben de gezant van jouw Heer om jou een reine jongen te schenken." Zij zei: "Hoe zou ik een jongen krijgen, terwijl geen mens mij aangeraakt heeft; en ik ben geen onkuise vrouw." Hij zei: "Zo is het. Jouw Heer heeft gezegd: 'Het is voor Mij gemakkelijk. En het is opdat Wij hem tot een teken voor de mensen maken en uit barmhartigheid van Ons. En het is een beslissing die gevallen is.'" Dus werd zij zwanger van hem en trok zich met hem terug naar een afgelegen plaats.

Toen maakten de weeën dat zij naar de stam van de palm ging. Zij zei: "Ach was ik maar eerder gestorven en was ik maar volstrekt in vergetelheid geraakt." Maar hij riep haar van onder haar vandaan: "Wees niet bedroefd, jouw Heer heeft onder jou een beekje geplaatst. En schud de stam van de palm naar je toe dan zal zij verse rijpe dadels op je laten vallen. Eet en drink dan en wees goedsmoeds en als jij iemand van de mensen ziet zeg dan: 'Ik heb aan de Erbarmer de gelofte gedaan mij te onthouden en dus zal ik vandaag met geen mens spreken.'"

Toen kwam zij met hem bij haar mensen, terwijl zij hem droeg. Zij zeiden: "O Marjam jij hebt echt iets ongehoords begaan. Zuster van Haroen, jouw vader was geen slechte man en jouw moeder was geen onkuise vrouw!" Maar zij wees naar hem. Zij zeiden: "Hoe kunnen wij spreken met iemand die nog een kind in de wieg is?" Hij zei: "Ik ben Gods dienaar; Hij heeft mij het boek gegeven en mij tot profeet gemaakt. En Hij heeft mij gezegend gemaakt waar ik ook ben en Hij heeft mij de salaam en de zakaat opgelegd zolang ik leef en ook om plichtsgetrouw te zijn jegens mijn moeder en Hij heeft mij niet tot een ellendige geweldenaar gemaakt. En vrede zij met mij op de dag dat ik geboren werd, op de dag dat ik sterf en op de dag dat ik weer tot leven word opgewekt."

Dat is 'Isa, de zoon van Marjam, het woord van de waarheid waaraan zij twijfelen. God is niet zo dat Hij zich een kind neemt. Geprezen zij Hij! Wanneer Hij iets beslist dan zegt Hij er slechts tegen: "Wees!" en het is. "God is mijn Heer en jullie Heer; dient Hem dus. Dit is een juiste weg."

[DE KORAN](#)

De weg terug naar het Vaderland (jeugdbijbel van Nita Abbestee)

In het begin schiep God de hemel en de heilige Aarde. En toen hij zag dat alles volmaakt en goed was, schiep Hij de mensen. Hij schiep hen naar Zijn beeld en gelijkenis, en gaf hen de volmaakte heilige Aarde tot woonplaats.

God was de Vader van de mensen en zij waren zijn kinderen. En hij schonk grote en heerlijk gaven aan zijn kinderen, waardoor zij aan hem gelijk konden worden. Ieder Godskind omgaf hij met een lichtende bol of wolk van een wonderbare schoonheid: een microkosmos, wat kleine wereld betekent.

Elke microkosmos was in het klein precies zo opgebouwd als de heilige Aarde in het groot. En omdat Gods liefdevuur het middelpunt van de heilige Aarde was waaruit steeds heerlijker en grootser dingen tot openbaring zouden komen, schonk God aan iedere kleine wereld een vonk van het heilige Liefdevuur, een lichtvonk, en bevestigde die precies in het midden van elke microkosmos. Door dat onsterfelijke onuitblusbare geschenk van de Vader zouden ook Zijn kinderen tot steeds groter volmaking kunnen komen.

Gods wijsheid leidde de mensen die woonden en leefden op de heilige Aarde door allerlei levensvelden heen zodat zij tot een volle heerlijke ontplooiing konden komen. Eén van die levensvelden was een gebied van voortdurende verandering en verbreking omdat de stoffen en krachten die het bevat voortdurend gebruikt worden tot heil van alle schepselen. Daarom werden deze dan ook telkens weer aangevuld vanuit de onuitputtelijke bron van de Goddelijke Liefde.

De heilige Aarde was als het ware de grote werkplaats die door God in zijn Al-wijsheid was gevuld met krachten en stoffen vol ongekende en schone mogelijkheden. En toen de mensen na een zekere vordering, op weg tot volle openbaring op een bepaald punt waren aangekomen, schonk God Zijn kinderen de de vrijheid om van deze werkplaats gebruik te maken.

Hij waarschuwde hen echter er uitsluitend mee te werken en te bouwen tot heil en geluk van van allen, maar er nooit in af te dalen en er zich mee verbinden. Want dan zouden zij van hun eigen onvergankelijke levensveld verbroken worden!

Wanneer de kinderen van God zich met het veld van voortdurende verandering zouden verbinden, zouden zij ook in de voortdurende verbreking moeten delen. Dan werd het onmogelijk voor hen om aan hun hoge goddelijke opdracht te voldoen. Die opdracht luidde, dat zij zich van eeuwigheid tot eeuwigheid in steeds groter schoonheid en lieflijkheid moesten openbaren. Voldeden ze aan die opdracht niet, dan zouden zij de dood moeten sterven. Niet als straf, maar omdat het ene altijd het gevolg is van het andere!

Op dit punt nu zijn vele kinderen van God ongehoorzaam geworden aan de opdracht van hun Vader... Toen zij in vrijheid gebruik mochten maken van deze goddelijke bouwstoffen daalden velen toch af in het veld van voortdurende verandering en verbreking. Daar bouwden ze een nieuwe woonplaats tot eer en glorie van zichzelf. Zij meenden even machtig, ja zelfs misschien wel machtiger te zijn dan dan God ...

En toen gebeurde er iets ontzettends! Het machtige vuur van de Liefde, dat tot op dat ogenblik als een zeer heilzame kracht in hen werkzaam was geweest, kon alleen tot

grootse werken worden gebruikt wanneer het van binnenuit naar buiten werd uitgestraald! Maar nu werd het gebruikt om eigenbelang en eigen wensen te dienen.

Nu was dat vuur te sterk en te ingrijpend om door deze kinderen van God te kunnen worden verdragen. Daarom nam God dit vuur van de Liefde, de Geest, terug uit de microkosmos van Zijn afgedwaalde kinderen, om hen te beschermen tegen grote en ernstige gevaren, die zij zelf nog niet konden inzien en begrijpen.

Daarom werd ook het Licht van de Liefde van God in hen gedooft en kon de Kracht van de Liefde van God niet langer in hen werkzaam zijn. Voortaan moesten zij verder leven met een ziel en een lichaam die werden gevoed en opgebouwd met en uit het licht en de kracht van het veld van voortdurende verandering en verbreking. Een licht dat steeds weer gedooft werd en een kracht die steeds weer verviel volgens de wetten die in dat veld heersten.

Alleen de lichtvonk in het midden van de microkosmos mochten zij behouden! Dat was het onzichtbare, eeuwige en heerlijke bewijs dat zij kinderen van God waren. En wat er in de loop van de tijden ook met hen zou gebeuren, dit goddelijke zegel was onsterfelijk en bleef bewaard. Alleen daarbinnen werd de heerlijke, machtige Liefde van God veilig verborgen om eenmaal weer als een stroom van levend lichtend goud te kunnen uitvloeien.

De lichtvonk moest net zo lang ingekapseld blijven totdat een drager of draagser ervan vrijwillig en in groot verlangen tot het oorspronkelijke Levensveld zou willen terugkeren. Want de verdwaalde kinderen van God werden niet gedwongen naar hun geboortegrond terug te gaan. Als zij dat wilden, dan werd hun de gelegenheid daartoe direct gegeven.

Om de mensen op de weg terug te helpen, daalden liefdevolle dienaren van God vrijwillig neer vanuit het Koninkrijk van God in de wereld van verandering en verbreking om de verdwaalde mensen bij te staan met kennis en kracht.

Zij vormen tezamen een heilige Broederschap. Het afdalen in een lichaam op de ons bekende aarde was voor hen een groot offer. Want het verlangen van hun gehele wezen ging uit naar het Vaderland en niet naar de wereld van voortdurende verandering en verbreking.

Maar, zij wisten dat voor zeer velen van de verdwaalde kinderen een lange, haast eindeloze weg begonnen was door verdriet, smart, lijden en dood; dat hun lichamen ziek zouden worden en sterven; en dat zij telkens opnieuw met een klein kinderlichaam zouden moeten beginnen.

Zij wisten dat hun zielen het ware Licht niet meer konden zien en herkennen en dat zij daardoor leefden in waan en verbeelding. Zij wisten ook dat het allerergste voor deze kinderen was dat zij daardoor bepaalde mensen op hun wijze zouden liefhebben en andere haten.

En de heilige [afgezanten of ingewijden](#) probeerden de kinderen te laten inzien, dat dit alles nodig was om uiteindelijk te laten begrijpen, dat zij op een verkeerde grond stonden, omdat er in het verleden is afgeweken van een Goddelijk Plan.

Nu zijn er in de loop van de eeuwen door het eindeloze geduld van de heilige afgezanten gelukkig al vele kinderen van God teruggeleid naar hun oorspronkelijke levensveld. En zij

Kerstverhaal in woord & beeld met verhalen, schilderijen en beschouwingen over de geboorte van Jezus

dienen nu de grote en heilige afgezanten, ieder op zijn eigen wijze. Want dat werk in de wereld waarin wij leven is nog lang niet klaar.

Nog steeds dwalen er ontelbare kinderen van God rond. Zij werken en zwoegen voor hun dagelijks brood en leven in angst en zorg om de grote gevaren die hen van alle kanten omringen en bedreigen.

Namen van grote Afgezanten die uit de geschiedenis bekend zijn, zijn onder andere Rama, [Krishna](#), Mozes, [Boeddha](#), Zarathustra, [Laozi](#), [Pythagoras](#) en Plato. Zij waren allen zonen van God.

De Liefde van de Vader vervulde hen geheel en al en daarom kenden zij geen rust voordat al de verdwaalde mensenkinderen weer met hen verenigd zouden zijn. Hun uiterste krachten spanden zij daarvoor in. Leed en smart verdroegen zij daarvoor en nóg was het werk niet klaar! Nóg bleef de wereld vol met verdwaalde en verdwaasde kinderen van God!

Daarom werd ruim tweeduizend jaar geleden nogmaals een grote en zeer liefdevolle poging gedaan om alle lichtvonkdragers de weg tot de Vader te tonen en het pad daartoe voor hen te effenen.

Vóór alles moest het verlangen naar het Koninkrijk van God in alle harten gewekt worden. De grote en machtige hunkering die dan zou ontstaan, zou werken als een zeer sterke magneet en alle goddelijke krachten aantrekken die nodig waren om bevrijd te worden uit de wereld van verandering en verbreking. Onbekende dienaren werkten langdurig en nauwgezet aan de voorbereiding van dit geweldige werk.

En toen de tijd daarvoor was aangebroken en velen vol ongeduld en hevig verlangen uitkeken naar de Verlosser die beloofd was, kwam Jezus Christus, de Zoon van God, onder de mensen in de wereld waarin wij leven.

Hij kwam in de vorm en het lichaam van de mens zoals wij dat kennen, zodat ieder hem kon zien. Maar met zich droeg hij het [vuur](#) van de Liefde van God, dat de mensen op aarde verloren hadden.

Hij bracht dit vuur opnieuw onder hen, in de hoop dat de kleine, onzichtbare lichtvonk in het midden van hun microkosmos zou worden aangeraakt! Dan zou die kleine lichtvonk weer gaan gloeien en stralen. Dan zou heel de mens geheel en al vervuld worden van een groot verlangen naar zijn God en Vader, naar zijn eeuwig Tehuis.

Rembrandt van Rijn
1662

Zacharias en Elisabeth (jeugdbijbel van Nita Abbestee)

Het Nieuwe Testament begint met het verhaal van Zacharias en Elisabeth, twee hoogbejaarde mensen die woonden in het land van Judéa. Vele jaren lang hadden zij het verlangen naar een zoon in hun hart meegedragen. Vaak spraken zij dat ook uit in hun gebeden. Maar omdat zij vroom en rechtvaardig waren, wensten zij in de eerste plaats, dat de wil van God zou gebeuren. Dat is altijd het beste wat een mens wensen kan! Want alleen de wil van God is volkomen goed en zuiver! Toen zij dan ook op hoge leeftijd gekomen waren en toch nog geen zoon hadden ontvangen, legden zij zich daar vol overgave bij neer, maar het verlangen was gebleven.

Zacharias was priester. Hij verrichte dagelijks samen met andere priesters verschillende werkzaamheden in de tempel. Op een keer dat het zijn beurt was om daar een bepaalde taak te verrichten, ging hij geheel alleen binnen. De mensen die later de dienst wilden bezoeken, wachtten op het voorplein tot het hun tijd was.

Toen Zacharias in de tempel de aan hem opgedragen taak vol aandacht en eerbied volbracht, stond daar opeens aan de rechterzijde van het altaar een engel. Zacharias ontroerde hevig bij deze ontmoeting, maar de engel sprak tot hem:

‘Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord en uw vrouw Elisabeth zal u een zoon schenken en gij zult hem de naam Johannes geven. Blijdschap en vreugde zullen uw deel zijn en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. Hij zal groot zijn voor de heer en vanaf zijn geboorte zal hij geen wijn of sterke drank gebruiken. Hij zal met de Heilige Geest vervuld worden en velen van de afgedwaalde kinderen van God zal hij terugvoeren tot de heer hun God. Hij zal de Heer een weltoegerust volk bereiden.’

Deze engel kwam tot Zacharias als een lichtende straal van de Liefde van God en vertrouwde aan zijn verlangende hart een groot en heerlijk geheim toe! Want de zoon die Zacharias en Elisabeth zouden ontvangen, was geen gewoon mensenkind, zoals er zovelen in de wereld zijn. Neen, dit kind zou geboren worden met een goddelijke opdracht, met een gewijde taak.

Nu was het heel moeilijk voor Zacharias om zomaar te geloven, dat het grote verlangen van hem en zijn vrouw tocht nog vervuld zou worden. En daarom zei hij voorzichtig tot de engel: 'Waaraan zal ik weten dat dit waar is? Want ik ben een oud man en ook mijn vrouw is al op hoge leeftijd!'

De engel antwoordde: 'Ik ben Gabriël, die voor het aangezicht van God staat en ik ben uitgezonden om u deze blijde boodschap te brengen. Maar omdat gij mijn woorden niet direct hebt kunnen geloven, zult ge van nu af aan niet kunnen spreken totdat deze dingen hebben plaatsgevonden. Daarop verdween de engel.

Toen Zacharias naar buiten trad, om de wachtende mensen binnen te laten, kon hij niet tot hen spreken. En zij begrepen dat daar in het heiligdom van de tempel iets bijzonders was gebeurd. Elisabeth, zijn vrouw, twijfelde geen ogenblik aan de woorden van de engel! Ja, zij verheugde zich er zeer over dat hun innigste wens toch nog vervuld zou worden en dat hun zoon zelfs zo'n heerlijke taak zou mogen vervullen! Zij dankte God uit het diepst van haar hart en bereidde zich geheel voor op de komst van haar zoon.

Vele mensen denken dat men eerst moet sterven om tot het Koninkrijk van God terug te keren. Toch is dat niet zo! Men moet veranderen tot een nieuwe Mens. En om dat te bereiken, moet men eerst als Johannes worden! Het allereerste begin daartoe is de aanraking in de geestelijk kern in het hart van de mens. Een onbegrijpelijk heerlijk gevoel rijst dan op uit het hart van de mens. Bij alle dingen van het gewone leven is iets heel nieuws, iets heel bijzonders gekomen.

Het verstand kan dit alles nog niet dadelijk omvatten en twijfelt aan de mogelijkheid van zo'n grote vreugde. Daarom moet het verstand voorlopig zwijgen en wordt het eerste werk van die grote wonderbare omkering volbracht in het hart. Daarom moeten we, als we lezen dat Zacharias niet meer zal kunnen spreken totdat Johannes geboren is, niet denken dat God de opdracht heeft gegeven om Zacharias te straffen wanneer hij de woorden van de engel niet dadelijk geloven kan. Neen, God straft niet, want Hij is geheel en al Liefde.

God heeft al deze wonderbaarlijke werkingen tot bevrijding van de mens zo voorbereid, dat het met het geloof in het hart kan beginnen. En dat geloof wordt in de heilige taal voorgesteld als Elisabeth. Het verstand moet echter voorlopig nog stil zijn. Het moet dit grote wonder niet uitpluizen, maar rustig de tijd afwachten dat het gaat gebeuren. En dat verstand wordt ons voorgesteld als de man Zacharias.

Zo moet iedere mens dus eerst worden als Zacharias en Elisabeth: vol hoop en verlangen uitziende naar het nieuwe leven. Dan zal het Licht tot hem komen en hem beloven dat de Johannes-mens in hem zal worden geboren. Dat wil zeggen dat hij een heel ander mens gaat worden. Een mens die zijn leven zal willen wijden aan de dienst van God.

Elisabeth had aan niemand verteld dat zij, op haar hoge leeftijd, een zoon zou krijgen. Zij bewaarde dit grote wonder voor zichzelf als een kostbaar geheim totdat de tijd daar was dat zij het aan iedereen kon tonen. Toen dan eindelijk de dag aanbrak dat het kind geboren

Samengesteld door [schoolgoochelaar Aarnoud Agricola](#), [schoolvoorstellingen](#) met [goochelen](#) en [buikspreken](#)

werd, waren allen vol verbazing. Niemand had dat verwacht. En familie, vrienden en buren verheugden zich over deze vreugdevolle gebeurtenis. Toch wisten zij toen nog niets van de grote en zeer gewijde taak die het kind zou gaan vervullen.

Volgens de gewoonte kwamen zij allen acht dagen na de geboorte van het kind bijeen om te bespreken hoe het kind zou heten. 'Zacharias! Net als zijn vader!' zeiden ze eenparig. Maar Elisabeth antwoordde rustig: 'Nee, hij moet Johannes worden genoemd.' want dat had de engel gezegd. 'Maar er is niemand in uw hele familie die zo heet!' riepen ze vol verbazing. En zij zeiden tot Zacharias dat hij moest beslissen welke naam zijn zoon zou krijgen. Zacharias kon nog steeds niet spreken en vroeg om een schrijftafeltje. Daarop schreef hij: 'Johannes is zijn naam!' Nu zwegen allen, hoewel ze zeer verbaasd waren.

Maar Zacharias, die in de tijd dat hij zwijgen moest had geleerd de woorden van de engel op de juiste wijze te verstaan en daardoor ook uit volle overtuiging de naam Johannes had opgeschreven, kon vanaf dit moment weer spreken. En hij loofde en dankte God met zijn gehele hart.

Deze gebeurtenis was al gauw bekend geworden door het gehele bergland van Judea. De mensen spraken er voortdurend met elkaar over. Het wekte bij heel velen grote eerbied en een onverklaarbaar gevoel dat er iets bijzonders ging gebeuren. En zij zeiden tot elkaar: 'Wat zal er van dit kind worden? Want de hand van de Heer is met hem!'

Op dezelfde dag dat Johannes zijn naam kreeg, werd aan Zacharias nog een tweede wonder vervuld. Behalve dat hij weer spreken mocht, ontving hij ook de Heilige Geest! En daardoor was het hem mogelijk het gehele goddelijke plan van verlossing voor de mensheid te doorzien. En terwijl hij dacht aan Jezus de Heer, die enige tijd na Johannes zou komen, sprak hij:

'Geloofd zij de Heer, God van Israël. Want hij heeft omgezien naar zijn volk, dat in duisternis is en heeft het verlossing gebracht. Hij heeft ons een hoorn van het heil opgericht, zoals Hij ons al van de allervroegste tijden af door de mond van zijn heilige profeten beloofd heeft, om ons te redden van alle boosheid en haat. Om ons barmhartigheid te betonen en te gedenken zijn heilig verbond met onze voorvaders en de belofte die Hij hun gaf. Namelijk deze belofte: dat hij ons, zonder dat wij bevreesd behoeften te zijn, zou verlossen uit het leven van de vergankelijkheid met al zijn smart en dood. En dat wij weer voor eeuwig in zijn Koninkrijk zouden mogen terugkeren om hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid.'

En na dit alles gezegd te hebben, sprak Zacharias nog het volgende over zijn zoon Johannes: 'En gij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste heten. Want gij zult uitgaan voor het aangezicht van de Heer, om zijn wegen te bereiden. Om aan zijn volk (dat zijn alle mensen in de wereld van de vergankelijkheid) te geven: kennis van het eeuwig heil, door het vergeven van hun zonden, hun afgezonderd zijn van het Licht. Door de innerlijke barmhartigheid van onze God, waarmee de opgang uit de hoogte, naar ons zal omzien, om hen te beschijnen die zitten in duisternis en in de schaduw van de dood. Door onze voeten te richten op de weg van de vrede die alle verstand te boven gaat.'

SYMBOLIEK VAN ELISABETH EN ZACHARIAS

De engel Gabriël verschijnt aan Maria (jeugdbijbel van Nita Abbestee)

De engel Gabriël ging tot Maria, die in Narareth woonde. Zij was een jonge vrouw met een rein hart, dat hunkerde en verlangde naar het verloren Vaderland. Al menig keer had de liefde van God haar met zijn lichtende stralen aangeraakt in de wachtende lichtvonk. Daardoor was haar mensenhart gereinigd van alles wat haar aan de wereld van verandering en verbreking zou kunnen binden. Zij had zich verloofd met Jozef, een vroom en rechtschapen man, met wie zij binnenkort in het huwelijk zou treden om zo samen het pad naar het Vaderhuis te bewandelen. Want ook Jozef verlangde deze weg te gaan.

En zo kwam dan de engel tot Maria om haar een goddelijke boodschap over te brengen. Hij trad bij haar binnen en sprak: 'Wees gegroet Maria! De genade van de Heer is met je!' Maria was ontroerd bij die woorden en vroeg zich af wat dit wel mocht betekenen. Maar de engel sprak verder en zei tot haar:

'Wees niet bang Maria, want jij hebt genade gevonden bij God. Bij jou zal een zoon geboren worden en je zult hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en zoon van de Allerhoogste genoemd worden. En hij zal koning zijn over de mensen, tot in eeuwigheid. De Heilige Geest zal jou vervullen en de kracht van de Allerhoogste zal over je zijn. Daarom zal het heilige kind dat je zult ontvangen zoon van God genoemd worden. En zie, God heeft ook aan Elisabeth, jouw nicht, een zoon beloofd, al is zij al op hoge leeftijd. Want bij God is niets onmogelijk!'

Maria's reine hart ontving deze goddelijke boodschap met grote vreugde en vol van geloof. Toen ging de engel weer weg. Zo had Maria haar gehele leven en haar persoonlijkheid in dienst gesteld van Jezus Christus, de zoon van God, die vanuit de heilige Broederschap, uit het Koninkrijk van God als een mens onder de mensen zou komen om hen te helpen met zijn kennis en liefdelicht.

MARIA BOODSCHAP OF ANNUNCIATIE

Maria visitatie (Evangelië van de Heilige Twaalven)

En op dezelfde dag verscheen de engel Gabriël aan Jozef in een droom en zei tot hem: 'Heil u, Jozef, gij hogelijk begenadigde, want het vaderschap van God is met u. Gezegend zijt gij onder de mannen en gezegend zij de vrucht van uw lendenen.' En toen Jozef over deze woorden nadacht, ontroerde hij en de engel van de Heer zei tot hem: 'Vreest niet, Jozef, gij zoon van David, want gij hebt genade bij God gevonden en zie, gij zult een kind verwekken, en gij zult hem noemen Jezus Maria, want Hij zal zijn volk uit hun zonden redden.'

Dit alles was nu geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen in de profeten geschreven stond: 'Ziet, een jonkvrouw zal zwanger worden, en zal een zoon baren en zal zijn naam noemen: Immanuël, hetgeen betekent: God in ons.' Toen Jozef ontwaakte uit zijn slaap, deed hij wat de engel hem bevolen had en ging in tot Maria, die aan hem uitgehuwelijkt was, en zij ontving de heer in haar schoot.

En in die dagen stond Maria op en ging met spoed naar het heuvelland, naar een stad in Judéa, en trad binnen in het huis van Zacharias en groette Elisabeth. En het geschiedde, toen Elisabeth de begroeting van Maria hoorde, dat het kind in haar schoot opsprong; en Elisabeth werd vervuld met de kracht van de Geest en sprak met luide stem en zei:

'Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend zij de vrucht van uw schoot. Wat geschiedt mij, dat de moeder van mijn Heer tot mij komt? Want zie, zodra het geluid van uw begroeting in mijn oren klonk, sprong het kind op van vreugde. En gezegend is zij, die geloofd heeft; want alles wat haar gezegd is door de Heer, zal geschieden.'

MARIA VISITATIE

Rogier van der Weyden
1440

De reis naar Bethlehem (jeugdbijbel van Nita Abbestee)

Er verscheen een zeer heldere ster aan de hemel. Wijze mannen in een vreemd land overlegden met elkaar wat het zou kunnen zijn. En nadat zij uit hun oude boeken hadden opgemaakt, dat deze ster de komst van de verlosser aankondigde, werden zij van een zeer grote vreugde vervuld. Toen besloten drie wijze mannen onder hem alles achter zich te laten en de ster op haar weg langs de hemel te volgen en te zien waar zij deze Verlosser zouden vinden.

Er ging van keizer Augustus een bevel uit, dat alle mensen uit zijn gehele grote rijk naar hun geboorteplaats moesten gaan om zich daar te laten inschrijven. Het land was spoedig vol met trekkende mensen die op reis waren. De hotels en herbergen in de steden en dorpen waren dagelijks druk bezet. Onder de trekkende mensen bevonden zich ook Jozef de timmerman en zijn vrouw Maria. Zij trokken van Galliléa, uit de stad Nazareth, naar Bethlehem in Judéa.

Jozef was niet zomaar een timmerman, omdat hij met hamer, zaag en beitel kon werken. Nee, hij wordt timmerman genoemd, omdat hij een werker, een bouwer aan de nieuwe tempel was!. Hij diende God en zijn Heilige Broederschap met zijn gehele hart. Daardoor was zijn microkosmos gereinigd van alle boze en verkeerde gedachten en daden, en geworden als een tempel voor de Liefde. Hij hielp zijn medemensen in al hun noden en moeilijkheden en leerde hun op die wijze wat Liefde was. Hij was geduldig en edel van karakter.

Toen Jozef met Maria door het land getrokken was en zij eindelijk in Bethlehem aankwamen, werd hij dan ook niet boos of verdrietig, dat alle plaatsen in de herbergen bezet waren. Kalm zocht hij verder naar een geschikte rustplaats, tot hij, samen met Maria, een onderdak vond in een stal met dieren.

De geboorte van Jezus in de stal (jeugdbijbel van Nita Abbestee)

En daar werd toen, in de nacht, Jezus de Heer geboren. Op datzelfde moment verscheen er in het Oosten de stralende, onbekende ster aan de hemel om zijn komst aan te kondigen. Hij, de zeer liefdevolle broeder van de Broederschap, de zoon van God vond geen plaats voor zich bereid. Voor hem was er alleen een stal, stoffig en vuil. En Maria wikkelde het kind in doeken en legde het in een kribbe.

Hij kwam als mens onder de mensen. En omdat ieder mens op aarde moet beginnen als een kind, dus met een klein lichaam, had ook Jezus de Heer een klein lichaam, dat voor de mensen zichtbaar was. Maar zijn microkosmos was machtig, groot, en zó stralend van Licht, dat hij daarmee de gehele wereld omvatte.

Vanuit het Koninkrijk van God was hij, uit liefde voor de verdwaalde mensen, neergedaald in de diepste duisternis. Maar hij droeg het vuur van de Vader met zich mee om het opnieuw tot de mensen te brengen. Opdat dit vuur de microkosmos van ontelbaar velen zou kunnen binnengaan en er de ingekapselde lichtvonk kon ontsteken, zodat er in zo'n microkosmos een nieuwe Mens geboren kon worden, die terug wilde keren tot de Vader.

Niemand in die dichtbevolkte streek had ook maar enig vermoeden van het grote wonder dat onder hen had plaatsgevonden. Een ieder was bezig met zijn eigen zorgen of genoegens.

Maar door het gehele heelal klon-ken de vreugdezangen van allen die tot het Koninkrijk van God behoorden. Nu zou-den er weer velen van hun verloren mensenkinderen te-rug kunnen komen naar de ware vrijheid! Welk een vreug-de! Welk een heerlijke blijdschap!

Gerard van Honthorst
1622

De aanbidding door de herders (jeugdbijbel van Nita Abbestee)

Er waren in diezelfde nacht enige herders in het veld buiten de stad, die wacht hielden bij hun kudden schapen. Opeens omstraalde hen plotseling dat wonderbaarlijke Licht, dat die nacht de gehele wereld omvatte. De herders begrepen niets van wat daar zo onverwachts gebeurde. Het was toch nacht en donker... vanwaar dan zo plotseling dat Licht? Voordat zij van hun verbazing bekomen waren, was daar een engel van de Heer en zij vreesden met grote vreze.

Maar de engel sprak: 'Weest niet bang, want ziet, ik verkondig jullie een grote blijdschap, die voor heel het volk zal zijn. Want heden is de verlosser van de mensen geboren, namelijk Christus de Heer, in de stad van David, in Bethlehem. En dit zal jullie tot een teken zijn: jullie zullen het kind vinden in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe.'

Vol ontzag hoorden de herders deze woorden aan. Hun harten openden zich onmiddellijk voor de heerlijke boodschap. En plotseling hoorden zij de vreugdezangen die klonken door het heelal: 'Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde voor alle mensen van zijn welbehagen.'

Zo klonken nu de zangen, en het waren woorden van grote betekenis. Toen nu na enige tijd de engelen zich weer hadden verwijderd, besloten de herders naar Bethlehem te gaan en te zien wat daar was gebeurd. Zij gingen haastig, want zij verlangden zeer naar de verlosser, over wie de engel gesproken had. En zij vonden Maria en Jozef, en het kind liggend in de kribbe.

Een grote vreugde vervulde de mannen. Maar ook een heilige eerbied. En zij knielden neer en aanbaden het kind. Toen vertelden zij wat zij van de engel gehoord hadden over hem. En Maria bewaarde al deze woorden in haar hart. Daarna keerden de herders weer terug naar het veld en hun kudden, God lovende en prijzende om alle heerlijke dingen die aan hen geopenbaard waren.

Simeon en Anna in de tempel in Jeruzalem (Aquarius Evangelie)

Maria nam nu haar kind toen dit veertig dagen oud was mee naar de tempel in Jeruzalem en hij werd door de priester gewijd. Een vrome jood, Simeon genaamd, was in de tempel en diende God. Van jongs af aan had hij uitgezien naar de komst van Immanuël en hij heeft God gebeden, dat hij niet zou heengaan vóór zijn ogen de Messias in het vlees hadden gezien.

En toen hij het kind Jezus zag, verheugde hij zich en zei: 'Nu ben ik bereid in vrede heen te gaan, want ik heb de koning gezien. En toen nam het kind in zijn armen en zei: Waarlijk, dit kind zal een zwaard over mijn volk Israël brengen en over heel de wereld; maar hij zal het zwaard breken en dan zullen de volkeren geen oorlog meer voeren. Ik zie het kruis van de meester op het voorhoofd van dit kind en door dit teken zal hij overwinnen.'

En in de tempel was een weduwe, 84 jaar oud, en zij verliet de tempel nooit, maar aanbad God Dag en nacht. En toen zij het kind zag, riep zij uit: Waarlijk Immanuël. Ziet, het kruisteken van de Messias op zijn voorhoofd.'

En toen knielde de vrouw om het kind te aanbidden als God met ons, Immanuël; maar toen kwam iemand, een meester, in het wit gekleed en zei:

'Goede vrouw, sta op; let op wat jij doet; jij moogt geen mens aanbidden; dit is afgodendienst. Dit kind is mens, de zoon van een mens, en zeer lofwaardig. Gij zult alleen God aanbidden en vereren; Hem alleen zult gij dienen.'

De vrouw stond op en boog haar hoofd dankend en vereerde God. En Maria nam het kindje Jezus en keerde naar Bethlehem terug.

De wijzen uit het Oosten (Aquarius Evangelie)

Aan gene zijde van de Eufraat woonden magiërs; en zij waren wijzen en konden de taal van de sterren lezen en zij zagen, dat een grote geest geboren was. Zij zagen zijn ster boven Jeruzalem. En onder de magische priesters waren er drie, die de meester van de komende era verlangden te zien. Zij namen kostbare geschenken met zich mee en vertrokken met spoed naar het Westen op zoek naar hem, de jong geboren koning, opdat zij hem konden vereren. En de één nam goud mee, het symbool van adeldom; een ander mirre, het symbool van heerschappij en van macht; de derde nam wierook, symbool van verstandigheid van de wijze.

Toen nu de magiërs Jeruzalem bereikten, waren de mensen vol verbazing en vroegen zich af wie zij zouden zijn en waarom zij kwamen. En toen zij vroegen 'Waar is het kind, dat als koning geboren is?', was het of de troon van koning Herodes wankelde.

En Herodes zond een koerier om de magiërs naar zijn hof te brengen. En toen zij aankwamen vroegen zij opnieuw: Waar is de jong geboren koning? En toen zeiden zij: Wij hebben aan gene zijde van de Eufraat zijn ster gezien en zijn gekomen om hem te vereren.

En Herodes verbleekte van angst. Hij dacht: misschien beramen de priesters een plan om het koningschap van de joden weer te herstellen. En dus zei hij in zichzelf: 'Ik wil meer weten van dit kind, dat als koning geboren zou zijn'. En daarom stelde hij de magiërs voor nog een tijdje in de stad te blijven, dan zou hij hun alles over die koning vertellen. Hij riep de joodse wetgeleerden in vergadering bijeen en vroeg: 'Wat hebben de joodse profeten gezegd over zo iemand?'

De joodse wetgeleerden antwoordden hem en zeiden: 'Lang geleden hebben de profeten voorspeld, dat iemand komen zou om de stammen van Israël te leiden; dat deze Messias in Bethlehem geboren zou worden. Zij zeiden: 'De profeet Micha schreef: "O, Bethlehem in Judea, gij zijt klein in de heuvelen van Judea, doch uit u zal voortkomen, die mijn volk Israël zal leiden; ja, die zeide een profeet die in lang vervlogen tijden leefde".'

Toen riep Herodes de magiërs weer opnieuw bij zich en vertelde hun wat de joodse wetgeleerden gezegd hadden; en toen zond hij hen weg naar Bethlehem. Hij zei: 'Ga en zoek, en wanneer gij het kind, de geboren koning zult vinden, keer dan terug en vertel mij alles, opdat ik ook kan gaan om hem te eren.'

De magiërs gingen en vonden het kind met Maria in het huis van de herder. Zij bewezen hem eer; schonken hem hun kostbare geschenken en gaven hem goud, wierook en mirre. Deze magische priesters konden de harten van de mensen lezen. Zij lazen de goddeloosheid van Herodes' hart en wisten dat hij gezworen had de jong geboren koning te doden. En dus vertelden zij het geheim aan de ouders van het kind en smeekten hen om ver buiten het bereik van alle gevaar te vluchten.

En toen gingen de priesters weer huiswaarts; zij gingen niet door Jeruzalem. En Jozef nam het kleintje Jezus en zijn moeder en vluchtte 's nachts naar Egypte en zij bleven bij Elihu en Salomé in het oude Zoan.

Abraham Bloemaert
1626

De kindermoord en de moord op Zacharias (Aquarius Evangelie)

Toen nu de wijzen uit het Oosten niet terugkeerden om hem over het tot koning geboren kind te vertellen, was koning Herodes woedend. En toen vertelde de hovelingen hem over een ander kind in Bethlehem, dat geboren was om vóór te gaan en het volk gereed te maken om de koning te ontvangen.

Dit alles ergerde de koning meer en meer; hij riep zijn lijfwachten en droeg hen op naar Bethlehem te gaan en het kind Johannes en het kind Jezus, de jong geboren toekomstige koning, te doden. Hij zei: 'Laten er geen vergissingen gemaakt worden, zodat ge er zeker van zijt, dat deze pretendents voor mijn troon gedood worden. Doodt alle mannelijke kinderen in de stad die onder de twee jaar zijn'. De lijfwachten gingen heen en deden zoals Herodes geboden had.

Elizabeth wist niet dat Herodes van plan was haar zoon te doden en zij en Johannes vertoefden in Bethlehem. Maar toen zij het vernam, nam zij het kleintje Johannes en vluchtte snel naar de heuvelen.

De moordende lijfwachten waren in de buurt. Zij moest zich haasten, maar zij kende de geheime grotten in de heuvelen en zij verborg zich met Johannes in één van deze tot de lijfwacht verdwenen was.

Toen de lijfwachten hun wrede taak hadden verricht, keerden ze terug en vertelden de geschiedenis aan de koning. Zij zeiden: Wij weten dat wij het koningskind gedood hebben, maar Johannes, de wegbereider, konden wij niet vinden. De koning was woedend op de lijfwachten omdat zij het kindje Johannes niet gedood hadden. Zij werden in de boeien geklonken.

En andere soldaten werden naar Zacharias gezonden, de vader van de voorloper, terwijl deze dienst deed in het heilige der heiligen, om hem te zeggen: De koning eist dat u zult zeggen waar uw zoon is. Daar Zacharias wist het niet en hij antwoordde: 'Ik ben een dienaar van God, een dienstknecht in het heilige der heiligen. Hoe kan ik weten waarheen zij mijn zoon gebracht hebben?'

En toen de soldaten terugkeerden en de koning vertelden wat Zacharias gezegd had, was hij woedend en zei: 'Soldaten ga terug en vertel die doortrapte priester dat hij in mijn handen is, dat hij, als hij niet de waarheid vertelt en niet de schuilplaats van zijn zoon Johannes bekend maakt, zal sterven.'

De soldaten gingen terug en vertelden de priester wat de koning gezegd had. En Zacharias zei: Ik kan alleen mijn leven geven voor de waarheid; en wanneer de koning mijn bloed zal storten, zal God mijn ziel redden. De soldaten gingen weer terug en vertelden de koning wat Zacharias gezegd had.

Zacharias stond voor het altaar in het heilige der heiligen, in gebed verzonken. Een soldaat kwam naderbij en doorboorde hem met een dolk; hij viel en stierf voor het voorhangsel van Gods heiligdom.

En toen het uur van de consecratie kwam, want Zacharias wijdde de priesters dagelijks, kwam hij niet. En na lang wachten gingen de priesters binnen en vonden het lichaam van de dode. En daar was verdriet, diep verdriet in het hele land. En Herodes zat op zijn troon; hij scheen zich niet te verroeren. Zijn lijfwachten kwamen; de koning was dood. Zijn zoons regeerden in zijn plaats.

Rembrandt van Rijn
1626

Maria en Elisabeth in mysterieschool in Egypte (Aquarius Evangelie)

Jozef, Maria en hun zoon waren in Egypte in Zoan en Johannes was met zijn moeder in de heuvelen van Judéa. Elihu en Salome zonden met spoed boodschappers om Elisabeth en Johannes te zoeken. Zij vonden hen en brachten ze naar Zoan. Maria en Elisabeth waren een en al verbazing over hun bevrijding. Elihu zei: Dat is niet zo vreemd; er bestaan geen toevalligheden; wet regeert alle gebeurtenissen. Van oudsher af was het verordineerd, dat jullie bij ons zouden zijn en in deze heilige mysterieschool onderwezen zouden worden. Elihu en Salomé namen Maria en Elisabeth mee naar de heilige grot dichtbij, waar zij gewend waren te onderwijzen.

Elihu zei tot Maria en Elisabeth: Gij moogt uzelf driemaal gezegend achten, want gij zijt uitverkoren moeders van de lang beloofde zonen. Gij zijt voorbestemd om in vaste rotsgrond een stevige eerste steen te leggen, waarop de tempel van de Volmaakte Mens zal rusten – een tempel die nimmer vernietigd zal worden.

Wij meten de tijd met cycli van eeuwen en de poort tot iedere eeuw noemen wij een mijlpaal in de reis van het ras. Een eeuw is voorbij; de poort tot een andere eeuw vliegt open bij de aanraking van de tijd. Dit is de voorbereidende eeuw van de ziel, het koninkrijk van Immanuël, van God in de mens.

En deze, uw zonen, zullen de eersten zijn om het nieuws te vertellen, en het evangelie van welbehagen in mensen en vrede op aarde, te prediken. Een machtige arbeid wacht hen; want vleeselijke mensen verlangen niet naar licht, zij houden meer van de duisternis, en wanneer het licht in de duisternis schijnt, begrijpen zij het niet. Wij noemen deze zoons 'openbaarders van het licht'; maar zij moeten eerst zelf dat licht bezitten vóór zij het licht kunnen openbaren.

En gij moet uw zonen onderwijzen en hun zielen in vlam zetten met liefde en gerichtheid op het heilige doel, en hen bewust maken van hun zendingen voor de mensenkinderen. Leert hen dat God en de mens één waren; maar dat door vleeselijke gedachten en woorden en daden, de mens zichzelf van God losmaakte; zichzelf vernederde. Leert hen dat de heilige adem hen weer één zou willen maken en harmonie en vrede weer herstellen. Dat alleen liefde ze weer één kan maken; dat God de wereld liefhad, dat hij zijn zoon in het vlees kleepte, opdat de mensen zouden begrijpen.

De enige redder van de wereld is de liefde, en Jezus, zoon van Maria, is gekomen om die liefde aan de mensen te openbaren. Doch liefde kan niet openbaar worden tenzij haar weg is voorbereid. En niets kan de rotsen klieven en lieflijke heuvels doen neerdalen en de valleien vullen en aldus de weg voorbereiden dan reinheid. Maar reinheid in leven begrijpen de mensen niet, en dus, ook deze reinheid moet in het vlees komen. En gij, Elisabeth, zijt gezegend omdat uw zoon de vleesgeworden reinheid is, en hij zal de weg voor de liefde recht maken.

Deze eeuw zal slechts weinig van de werken van reinheid en liefde begrijpen; maar geen woord gaat verloren want in het boek van God's geheugen staat elke gedachte, en elk woord en elke daad, opgetekend. En wanneer de wereld gereed is om te ontvangen, zie, dan zal God een boodschapper zenden om het boek te openen en uit zijn heilige bladzijden alle boodschappen over reinheid en liefde uit te dragen. Dan zal ieder mens op aarde de woorden van leven in de taal van zijn geboorteland lezen en de mensen zullen het licht zien, zullen in het licht wandelen en zelf licht zijn. En de mens zal weer in harmonie met God zijn.

Elihu onderwijst de leer van de twee zelden (Aquarius Evangelie)

Elihu was weer met zijn leerlingen samen in het heilige bos en zei: 'Geen mens leeft voor zichzelf; want ieder levend wezen is door koorden aan ieder ander levend wezen verbonden. Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen liefhebben en geen wederliefde vragen. Zij zullen andere mensen niet aandoen, wat zij niet wensen dat anderen hun aandoen.

Er zijn twee 'zelden' - twee ego's: het hogere zelf of ego en het lagere zelf of ego. Het hogere zelf is de menselijke geest bekleed met een ziel, naar Gods beeld gemaakt. Het lagere zelf het vleselijke zelf, het begeertelichaam is een afschaduwing van het hogere zelf, misvormd door de duistere ethers van het vlees. Het lagere zelf is een waan en zal vergaan: het hogere zelf is God in de mens en zal niet vergaan.

Het hogere zelf is de belichaming van waarheid; het lagere zelf is de omgekeerde waarheid en zij wordt openbaar in leugen. Het hogere zelf is rechtvaardigheid, mededogen, liefde en recht; het lagere zelf is wat het hoger zelf niet is. Het lagere zelf kweekt haat, laster, ontucht, moord, diefstal en alles wat leed brengt.

Het hogere zelf is moeder van de deugden en de harmonieën van het leven. Het lagere zelf is rijk aan beloften; maar arm aan zegeningen en vrede; het belooft plezier, vreugden en bevredigende voordelen, maar het geeft onrust, ellende en dood. Het geeft de mensen appels die mooi zijn voor het oog en aangenaam ruiken; hun klokhuizen zijn vol bitterheid en gal.

Als gij mij zoudt vragen wat ge zoudt moeten studeren, dan zou ik zeggen: uw 'zelden', uw ego's; en als gij die goed bestudeerd zoudt hebben en mij zoudt vragen wat daarna zou moeten worden bestudeerd, zou ik weer zeggen: uw 'zelden' of uw ego's. Hij die zijn lagere zelf goed kent, kent de waan van de wereld; heeft kennis van de dingen die voorbij gaan; en hij die zijn hoger zelf kent, kent God, heeft kennis van alles wat niet voorbij kan gaan. Driemaal gezegend is de mens die reinheid en liefde tot zijn werkelijk bezit heeft gemaakt; hij is verlost van de gevaren van het lagere zelf en is zichzelf, zijn hogere zelf.

De mensen zoeken bevrijding van een kwaad, dat zij zien als een levend monster van de onderwereld; en zij hebben goden die slechts vermomde demonen zijn; allen machtig, doch vol jaloezie en haat en begeerte; wier gunsten gekocht moeten worden met kostbare offers van vruchten en van levende vogels, dieren en mensen. En toch bezitten deze goden geen oren om te horen, noch ogen om te zien, noch een hart voor medegevoel, noch de macht om te redden.

Dit kwaad is een mythe; deze goden zijn gemaakt van lucht en gekleed met schaduwen van een gedachte. De enige duivel waarvan de mensen moeten worden bevrijd is hun zelf, hun lagere zelf. Als de mens deze duivel wil vinden moet hij binnenwaarts kijken. Als een mens zijn redder zou willen vinden, dan moet hij binnenwaarts kijken; en wanneer de demon 'zelf' ontroont is, zal de redder, liefde, worden verheven tot de troon van macht.

De David van het licht is reinheid, die de sterke Goliath van de duisternis verslaat en de redder, liefde, een plaats geeft op de troon.'

De les van Salomé over tijd en Tao (Aquarius Evangelie)

Salomé onderwees de les van de dag. Zij zei: 'Alle tijden zijn niet gelijk. Vandaag kunnen de woorden van een man de grootste kracht hebben; morgen onderwijzen de vrouwen het beste. Op alle levenswegen zouden man en vrouw hand aan hand moeten gaan; de één zonder de ander is slechts half; ieder van hen heeft een eigen werk te doen.'

Maar alle dingen leren ons een les; alles heeft een eigen tijd en een eigen jaargetijde. De zon en de maan geven ieder hun eigen lessen aan de mensen; maar beiden geven hun les op de aangewezen tijd. Wanneer de lessen van de zon in de tijd van de maan gegeven worden, vallen zij neer in het menselijke hart als dorre bladeren in een stroom; en zo is het met de lessen van de maan en van alle andere sterren.

Vandaag gaat iemand somber en bedrukt zijn weg; morgen is diezelfde mens met vreugde vervuld. Vandaag lijken de hemelen vol zegeningen en hoop; morgen is alle hoop verdwenen, en een mens komt tot niets. Vandaag kan hij de grond waarop hij loopt wel vervloeken; morgen is hij vol liefde en vol lof. Vandaag kan een mens wel alles haten en moppert en is afgunstig en is jaloers op het kind dat hij lief heeft; morgen is hij boven zijn lagere zelf uitgestegen en ademt slechts blijheid en welgezindheid.

Duizendmaal vragen de mensen zich verwonderd af, waarom deze hoogten en diepten, deze luchthartigheid en deze somberheid in ieder leven voorkomen. Zij weten niet dat er overal leraren zijn, een ieder van hen druk bezig met de hem door God aangewezen taak, in elk menselijk hart de waarheid trachten binnen te voeren. Zo is het en iedereen ontvangt de lessen die hij nodig heeft.'

En Maria zei: 'Vandaag ben ik één en al geestdrift. Mijn gedachten en mijn gehele leven schijnen opgeheven te worden; waarom ben ik aldus geïnspireerd?'

Salomé antwoordde: 'Dit is een dag van geestdrift; een dag van aanbidding en lofprijzing; een dag waarop wij, tot op zeker hoogte, onze Vader-God kunnen begrijpen. Dus laat ons de studie van God, de Ene, de Drie, de Zeven opnemen. Voor de werelden gevormd waren, waren allen dingen ÉÉN; te weten geest, universele adem. En de geest ademde en dat wat nog niet geopenbaard was, werd tot vuur en tot hemels denken; de Vader-God - de Moeder-God.

En toen het vuur en het hemelse denken in vereniging ademden, werd hun zoon, hun enig-geboren zoon, geboren. Deze zoon is Liefde, die door alle mensen de Christus wordt genoemd. De mensen noemden het hemeldse denken de heilige adem.

En toen de drie-enige God voortging met ademen, zie, zeven geesten stonden voor de troon. Dit zijn de Elohim, de scheppende geesten van het universum. En deze waren het die zeiden: 'Laat ons mensen maken'; en deze mens werd naar hun beeld gemaakt.

In de vroegste eeuwen van het bestaan van de wereld zeiden de bewoners van het Verre Oosten: de naam van de universele adem is Tao; en in de zeer oude boeken lezen wij: 'De grote Tao heeft geen gemanifesteerde vorm en toch schiep Hij en onderhoudt Hij de hemelen en de aarde.

Het grote Tao heeft geen hartstocht en toch is het de oorzaak van het op- en ondergaan van zon, maan en alle sterren. Het grote Tao heeft geen naam, en toch doet hij alle dingen groeien; hij brengt het seizoen van de zaai-tijd en het seizoen van de oogst-tijd.'

En het grote Tao was één, de één werd twee, de twee werd drie; de drie ontplooiden zich tot de zeven, die het universum met hun openbaringen vervulden. En het grote Tao geeft aan allen, het kwade en het goede, de regen, de dauw, de zonneschijn en de bloemen. Het voedt hen allen vanuit zijn rijke voorraden.

En in hetzelfde oude boek lezen wij over de mens: hij heeft een geest, die verenigd is met de grote Tao; een ziel die binnen de zeven adems van de grote Tao leeft; een begeertelichaam, dat vanuit de bodem van het vlees verrijst.

Nu bemint de geest het reine, het goede, het ware; het begeertelichaam verheerlijkt het zelfzuchtige zelf; de ziel wordt het strijdtoneel tussen die twee. En gezegend is de mens wier geest overwint en wiens lagere zelf gereinigd is; wiens ziel is gezuiverd en geschikt geworden is om de raadkamer te zijn van de openbaringen van het grote Tao.'

Aldus werd de les van Salomé besloten.

[HART VOOR TAO](#)

Elihu onderwijst geschiedenis van religie ([Aquarius Evangelie](#))

Elihu onderwees. Hij zei: In zeer oude tijden leefden er in het Oosten mensen die vereerders waren van de ene God, die zij [Brahma](#) noemden. Hun wetten waren rechtvaardig: zij leefden in vrede; zij zagen het licht van binnen, zij bewandelden de wegen van de wijsheid. Maar priesters vervuld met vleselijke bedoelingen stonden op. Zij wijzigden de wetten naar eigen vleselijke inzichten, legden zware lasten op de armen en bogen de voorschriften van het recht om. En zo werden de Brahmanen corrupt.

Maar in de duisternis van die eeuw stonden toch nog vele grote meesters onwrikbaar; zij beminden de naam van Brahma; zij waren de grote lichtbakens voor de wereld. En zij bewaarden de wijsheid van hun heilige Brahma ongeschonden, en gij kunt deze wijsheid in hun heilige boeken lezen.

En in Chaldea was Brahma bekend. Een vrome brahmaan, Terah genaamd, leefde in Ur. Zijn zoon was zo toegewijd aan de godsdienst van Brahma, dat hij A-brahm werd genoemd. En hij werd afgezonderd om de stamvader van het Hebreeuwse ras te worden. En Terah nam zijn vrouw en zijn zonen en al zijn kudden schapen en vee en reisde naar Haran in het Westen. Hier stierf Terah. En Abram nam zijn kudden schapen en vee en reisde met zijn verwanten verder westwaarts.

En toen hij de eikenbomen van Morah in het land van Kanaän bereikte, zette hij zijn tenten op en bleef hier. Een hongersnood teisterde het land en Abram nam zijn verwanten en zijn kudden schapen en zijn vee en kwam in Egypte en in deze vruchtbare vlakten van Zoan zette hij zijn tenten op en bleef hier. En de mensen wijzen nog steeds de plaats aan waar Abram woonde – aan gene zijde van de vlakte.

U vraagt zich misschien af waarom Abram naar Egypteland kwam? Egypte is de bakermat van de [inwijding](#). Alle verborgenheden behoren aan Egypte; en het is daarom dat de meesters hier komen. In Zoan leerde Abram zijn wijsheid over de sterren en in die heilige tempel daar leerde hij de wijsheid van de wijzen.

En toen hij al zijn lessen geleerd had, nam hij zijn verwanten en zijn kudden en zijn vee en reisde terug naar Kanaän en in de vlakten van Mamré zette hij zijn tenten op en bleef daar. En daar stierf hij. En de verslagen van zijn leven en werken en van zijn zonen en over de stammen van Israël zijn veilig bewaard gebleven in de joodse heilige boeken.

In Perzië was Brahma bekend en gevreesd. Men zag hem als de oorzaakloze oorzaak van alles wat is en hij was heb heilig, zoals [Tao](#) heilig was voor de bewoners van het Verre Oosten. Het volk leefde in vrede en recht regeerde. Maar, evenals in andere landen stonden in Perzië priesters op vervuld van zichzelf en vol zelfzucht, die macht, intelligentie en liefde beledigden. Godsdienst werd corrupt en vogels en kruipend gedierte werden als goden ontzien.

In de loop van de tijden werd een verheven ziel, die men Zarathustra noemde, in het vlees geboren. Hij zag de oorzaakloze geest hoog en verheven. Hij zag ook de zwakheid van alle door de mens aangestelde goden. Hij sprak en geheel Perzië luisterde. En toen hij zei 'Eén God, één volk en één heiligdom', vielen de altaren van de afgoden om en Perzië was verlost.

Maar de mensen moesten hun goden met menselijke ogen zien en Zarathustra zei: 'De grootste van de geesten die om de troon staan is Ahura Mazda, die zich in de straling van de zon manifesteert.' En het gehele volk zag Ahura Mazda in de zon en zij knielden neer

Kerstverhaal in woord & beeld met verhalen, schilderijen en beschouwingen over de geboorte van Jezus

en aanbaden hem in de tempels van de zon. En Perzië is het magische land waar priesters leven die de ster zagen rijzen boven de geboorteplaats van de zoon van Maria en die de eersten waren, die hem als vredesvorst begroetten.

De voorschriften en de wetten van Zarathustra zijn vastgelegd in de Avesta, die gij kunt lezen en u eigen maken. Maar gij moet weten dat woorden niets waard zijn tot zij levend gemaakt zijn; totdat de lessen die zij bevatten, bezit geworden zijn van hart en hoofd.

Nu is het zo dat de waarheid IS; maar niemand kent de waarheid totdat hij zelf waarheid geworden is. Zo staat het geschreven in een zeer oud boek. Waarheid is de fermen-terende, de alles doordringende en alles-veranderende kracht Gods, hij kan al het levende omzetten in zichzelf; en wanneer al het levende waarheid is, dan is ook de mens waarheid.

Wederom onderwees Elihu. Hij zei: De priesters van India werden corrupt. Brahma was vergeten en de rechten van de mensen werden in het stof vertrapt. En toen kwam een machtige geest, een [Boeddha](#) van verlichting, die zich van weelde en alle wereldse eerbewijzen afkeerde en stilte vond in de rustige bossen en grotten; en hij was gezegend. Hij predikte een evangelie van een hoger leven en leerde de mensen hoe zij de mens moesten eren. Hij had geen godenleer te onderwijzen. Hij kende de mens door en door en daarom was zijn geloofsbelijdenis rechtvaardigheid, liefde en rechtschapenheid.

Ik haal enige van de vele door de Boeddha gesproken helpende woorden voor u aan: Haat is een wreed woord. Als mensen u haten – sla er geen acht op; en gij kunt de haat van de mensen doen verkeren in liefde en barmhartigheid en goede wil, en barmhartigheid is even wijd als alle hemelen.

En er is genoeg aan goeds, genoeg voor iedereen. Vernietig het slechte door het goede. Maak door edelmoedige daden hebzucht beschaamd. Maak door waarheid de kromme lijnen die de dwaling trekt, recht, want dwaling is slechts verminkte, verdwaalde waarheid. En pijn zal hem volgen, die, geleid door slechte gedachten, spreekt of handelt, zoals het wiel de voet bezeert van hem die de kar naar zich toetrekt in plaats van weg duwt.

Hij die zichzelf overwint is groter dan hij die duizend man in de oorlog doodt. Hij die zelf is, zoals hij meent dat anderen behoren te zijn, is een edel mens. Vergeld hem die u kwaad doet met zuiverste liefde en hij zal ophouden u kwaad te doen, want liefde zal het hart van hem die liefde ontvangt net zo zuiveren als het hart van hem die liefde geeft.

De woorden van de Boeddha zijn opgetekend in de heilige boeken van India. Neem ze in acht, want zij behoren tot het onderricht van de heilige adem.

Het land van Egypte is het land van de geheimenissen. De mysteriën van alle eeuwen liggen veilig opgeborgen in onze tempels en onze heiligdommen. De groten van alle tijden uit alle oorden komen hier om te leren. En wanneer uw zonen volwassenen zullen zijn, zullen zij al hun studies in de Egyptische scholen beëindigen.

[JEZUS & BOEDDHA](#)

Samengesteld door [schoolgoochelaar Aarnoud Agricola](#), [schoolvoorstellingen](#) met [goochelen](#) en [buikspreken](#)

Het einde van de opleiding van Elisabeth en Maria ([Aquarius Evangelie](#))

Toen nu de zon opging, waren de meesters en hun leerlingen weer bijeen in het heilige bos. Salomé was de eerste die sprak. Zij zei: 'Zie de de zon. Zij openbaart ons Gods almacht, die door zon, maan en sterren tot ons spreekt ...Door bergen, heuvelen en dalen; door bloemen, planten en bomen.

God zingt voor ons door vogel en klavecimbel en door de menselijke stem; Hij spreekt tot ons door wind en regen en het rollen van de donder. Waarom zouden wij niet aan zijn voeten knielen en hem aanbidden? God spreekt tot elk hart afzonderlijk; en de harten moeten afzonderlijk tot Hem spreken, en dat is bidden.

Het is geen bidden wanneer wij de Eén-Heilige vertellen hoe groot Hij is, hoe goed en leifdevol en sterk. God is geen mens die door lof van mensen omgekocht moet worden. Gebed is de vurige wens dat elke daad met goedheid mag worden bekroond, dat alles wat leeft door onze handeling zal mogen gedijen.

Een goede daad, een helpend woord is gebed; een vurig en doeltreffend gebed. De fontein van het gebed is in het hart. Door gedachten, niet door woorden, wordt het hart tot God omhoog gedragen, waar het wordt gezegend. Laat ons bidden.

Zij baden, doch geen woord werd gesproken, maar in de heilige [stilte](#) werd elk hart gezegend. En toen sprak Elihu. Hij zei tot Maria en Elisabeth: 'Wij hebben het onze gezegd; het is niet nodig dat u hier nog langer vertoeft. De roep heeft geklonken. De weg is veilig. U kunt naar uw geboorteland terugkeren.

Een machtig werk is u te doen gegeven. Gij moet richting geven aan de geesten, die straks de wereld zullen leiden. Uw zonen zijn voorbestemd om de mensheid te voeren tot rechtvaardig denken, spreken en handelen. Om de mensen de verdorvenheid van zonde te doen inzien, om hen van de verering van het lagere zelf en van alle begoochelingen af te voeren en ze bewust te maken van het Zelf, dat met Christus leeft in God.

Als voorbereiding tot hun arbeid zullen uw zonen vele doornige paden moeten bewandelen. Zware beproevingen en aanvechtingen zullen zij, evenals andere mensen, moeten ondergaan. Hun lasenzullen niet licht zijn, zij zullen moe worden en uitgeput. En zij zullen de kwellingen van honger en dorst kennen; en zij zullen zonder oorzaak bespot worden, gevangen genomen en gezeseld. Zij zullen naar vele landen gaan en zullen aan de voeten van vele meesters zitten, want zij moeten, evenals andermensen, leren ... Maar wij hebben genoeg gesproken. De zegeningen van de drie en van de zeven die voor de troon staan, zullen te allen tijde op u rusten.'

Aldus werden de lessen van Elihu en Salomé besloten. Zij onderwezen hun leerlingen drie jaar lang in het heilige bos en indien al hun lessen in een boek zouden zijn opgetekend, zou het zeker een machtig boek zijn. Wij gaven slechts een samenvatting van wat zij hebben gezegd.

Zo gingen Maria, Jozef en Elisabeth met Jezus en zijn wegbereider op weg huiswaarts. Zij gingen niet naar Jeruzalem want Archaleus regeerde. Zij reisden via de Dode Zee en toen zij de heuvelen van Engedi bereikten, rustten zij in het huis van Jozua, een verre bloedverwant; en daar bleven Elisabeth en Johannes. Maar Jozef, Maria en hun zoon gingen via de Jordaan weg, en bereikten na enige dagen hun woning in Nazareth.

Het Aquarius Evangelie: het leven van Jezus tussen 12 en 30 jaar

De evangeliën in de bijbel vertellen niets over het leven van Jezus tussen zijn 12e en 30e jaar. Het Aquarius Evangelie wel. In de inleiding schrijft de uitgever:

Het Aquarius Evangelie is mediamiek ontvangen en volgt daarmee de traditionele regel van de openbaringen, profetieën en visioenen, die alle buiten de rede om worden 'ervaren'. Dat de schrijver van Het Aquarius Evangelie Levi (Dowling) heette, dat hij leefde van 1844-1911, dat hij zowel predikant als arts was, als deze bijzonderheden zijn persoonlijke bijzaken. Essentieel is, dat Levi vanuit de Akasha Kronieken, Oer Geheugen en Universeel Denken tegelijk, in staat bleek Het Aquarius Evangelie door te geven, opdat een ieder in harmonie met zijn grondtoon zijn spirituele kern kan doen zegevieran. De individu zal in [het Waterman-tijdperk](#) zijn persoonlijke aandoeningen ontstijgen en zijn streven richten op eenwording met onpersoonlijke Al-Liefde: God.

In het voorwoord geeft de auteur antwoord op de vraag wat de Akasha kronieken zijn. Akasha is een sanskriet woord en betekent: oorspronkelijke substantie, dat waaruit alle dingen geformeerd zijn. Volgens de Aquarius-filosofie is het de eerste fase van kristallisatie van de geest. Deze filosofie erkent het feit dat alle oer-substantie geest is; dat materie geest is in een lagere snelheid van vibratie en daardoor, zoals een meester het uitdrukte, gestolde massa wordt.

Deze Akasha of oer-substantie is van een uitzonderlijke fijnheid en is zo gevoelig, dat de zwakste vibraties van een ether op een of andere plaats in het universum een onuitwisbare indruk in die oer-substantie registreert. Deze oer-substantie is niet beperkt tot enig speciaal gedeelte van het universum, maar is overal tegenwoordig. Steeds meer mensen vermoeden dat het Akasha veld hetzelfde is als wat de kwantumfysici het [nulpuntsenergieveld](#) noemen.

Het eerste en laatste deel van *Het Aquarius Evangelie* bevat beschrijvingen uit het leven van Jezus die in beknopte en minder diepgaande bewoordingen ook zijn terug te vinden in de evangeliën in de bijbel. Het meest opzienbarende gedeelte van het boek is het middelste gedeelte dat gaat over het leven van Jezus als joodse jongeling tot een volwassen meester.

Volgens *Het Aquarius Evangelie* reist de jonge Jezus eerst naar India, waar hij kennis maakt met het [hindoeïsme](#) en het [boeddhisme](#), wordt onderricht in de Veda's, gesprekken heeft met brahmaanse priesters en toespraken houdt. Daarna reist hij achtereenvolgend door Tibet, West-India, Perzië, Assyrië en Griekenland waar hij onderricht ontvangt in diverse [mysteriescholen](#). In een Egyptische mysterie-school ondergaat hij zeven beproevingen die hij allemaal glansrijk doorstaat. Dan spreekt de hiërofant tot hem: 'Ga nu uw weg, want gij moet het evangelie van welbehagen in de mensen en vrede op aarde prediken; gij moet de gevangenisdeuren openen en de gevangenen bevrijden.'

[KLIK HIER OM DIT BOEK TE BESTELLEN](#)

De vierde wijze (verhaal van Henri van Dyke uit 1905)

In de tijd dat Augustus keizer was van het Romeinse rijk en koning Herodes in Jeruzalem regeerde, leefde er in Perzië een man die Artaban heette. Artaban was een geleerde en wijze man. Hij wist veel van de geneeskracht van planten en kruiden en als het donker was bestudeerde hij de sterrenhemel.

In oude profetische boeken had hij gelezen dat in het joodse land een koning geboren zou worden, die licht en vrede zou brengen over de hele aarde. Als teken van zijn geboorte zou een grote nieuwe ster aan de hemel verschijnen.

Artaban had dit verteld aan drie andere wijze mannen die de sterren bestudeerden. Zodra de ster was verschenen, wilden ze samen naar Jeruzalem reizen om de nieuwe koning te begroeten en hem geschenken te brengen. En omdat ze op verschillende plaatsen in Perzië woonden, hadden ze afgesproken dat ze alle vier op reis zouden gaan zodra ze de nieuwe ster aan de hemel zagen.

Bij een tempel niet ver van Babylon zouden ze op elkaar wachten. Daarna konden ze samen door de woestijn naar het Joodse land reizen. Op een avond toen Artaban weer op het dakterras van zijn huis naar de sterren keek, ontdekte hij een grote heldere ster, die hij nog nooit eerder had gezien.

“Dit moet het teken zijn!” dacht hij. “De koning is geboren. Ik zal er heengaan om hem te begroeten.”

De volgende dag verkocht hij zijn huis met al zijn bezittingen en voor het geld dat hij ontving kocht hij drie edelstenen: een blauwe saffier, een rode robijn en een witte [parel](#). Daarna besteed hij zijn paard en ging snel op weg naar de tempel waar zijn vrienden op hem zouden wachten. Ze hadden uitgerekend dat ieder daar, tien dagen na het verschijnen van de ster, zou kunnen zijn. Na de tiende dag zouden ze vertrekken, ook als een van hen nog niet was aangekomen. Het was immers mogelijk dat die verhinderd was de reis te maken door ziekte of door een andere oorzaak.

Artaban moest elke dag een lange afstand afleggen om op tijd bij de tempel te komen. Eindelijk tegen de avond van de tiende dag zag hij de vervallen muren van de stad Babylon. Na een korte rust en een maaltijd reed hij weer verder. Nog drie uren rijden en dan zou hij zijn vrienden ontmoeten in de tempel. Artaban verheugde zich erop hen weer te zien en samen met hen verder te kunnen reizen.

Hij reed nu door een donker bos van dadelpalmen waar het maanlicht maar nauwelijks kon doordringen. Zijn paard liep langzaam, voorzichtig zijn weg zoekend. Plotseling bleef het staan voor een donker voorwerp dat op de weg lag. Artaban liet zich van zijn paard glijden en zag een man op de grond liggen. In het zwakke maanlicht keek hij naar het bleke gezicht. Hij had het vermoeden dat het een joodse man was. Er woonden nog steeds veel Joden in Babylon sinds het Joodse volk honderden jaren geleden daarheen in ballingschap was gevoerd.

Artaban dacht dat de man dood was. Hij kon niets meer voor hem doen. Bovendien had hij geen tijd voor een oponthoud. Hij keerde zich om en wilde zijn paard aan de teugel langs het lichaam van de man leiden. Maar toen hoorde hij een diepe zucht en hij voelde dat de man de zoom van zijn mantel vastgreep.

Artaban schrok. De man leefde nog en hij moest hem helpen. Maar dat betekende ook dat Artaban te laat bij de tempel zou komen. Zijn vrienden zouden vast denken dat hij niet op reis was gegaan en zij zouden zonder Artaban vertrekken. Een ogenblik stond Artaban in tweestrijd. Als hij de man zo liet liggen, zou hij zeker sterven. In elk geval moest hij hem wat laten drinken.

Uit een beek haalde hij water en bevochtigde daarmee de droge mond en het voorhoofd van de man. Van een geneesmiddel, dat hij altijd bij zich had, maakte hij een drankje en goot dat voorzichtig tussen de lippen van de zieke man. Zo was hij lange tijd met hem bezig en langzamerhand kreeg de man zijn krachten terug en kon hij weer iets zeggen.

“Wie ben je?” vroeg hij. “Waarom ben je hier gekomen om mij van de dood te redden?”

“Ik heet Artaban en ik ben op weg naar Jeruzalem om de nieuwe koning van de joden te zoeken, die licht en vrede zal brengen. Nu moet ik weer snel verder reizen. Hier heb je nog wat brood en een kruidendrank. Je zult nu gauw weer sterk genoeg zijn om naar huis te gaan.”

De jood hief zijn bevende hand op naar de hemel en zei: “Moge de God van Abraham, Izaak en Jakob je zegenen. Ik heb niets wat ik je als dank kan geven, maar ik kan je wel vertellen waar je de Messias kunt vinden. Onze profeten hebben gezegd dat hij in Bethlehem geboren zal worden.”

Het was al ver na middernacht toen Artaban weer verder reed en de zon kwam op toen hij bij de tempel aankwam. Zijn vrienden waren al vertrokken. Onder een steen vond Artaban een stuk perkament waarop stond geschreven: “We hebben gewacht tot na middernacht. Volg ons door de woestijn!”

Teleurgesteld ging Artaban op de grond zitten en dacht: “Hoe kan ik de woestijn doortrekken op een uitgeput paard en zonder voedsel? Ik moet terug naar Babylon, mijn saffier en paard verkopen en een kameel en voedsel voor onderweg kopen. Zal ik mijn vrienden ooit inhalen?”

Een paar weken later reed Artaban door de woestijn, hoog gezeten op een kameel, schommelend als een schip op zee. Hij kwam langs Damascus, zag de sneeuwtoppen van de Hermon, het blauwe water van het Meer van Galilea en reed door de vallei van de Jordaan. Hij kwam in Bethlehem aan, drie dagen nadat de drie Wijzen Jozef en Maria met het kind hadden gevonden en hun geschenken van goud, wierook en mirre hadden gegeven. Artaban was doodmoe van de lange reis, maar ook blij dat hij nu eindelijk de nieuwe koning zou zien en hem zijn robijn en parel kon geven.

Bij de open deur van een klein huisje bleef Artaban staan. Daar zat een vrouw met een kind op schoot en gaf het te drinken. Artaban vroeg de vrouw of ze drie vreemdelingen had gezien die een pasgeboren kind kwamen zoeken.

“Ja, ik heb ze gezien,” zei de vrouw, “dat waren rijke mannen die hier kwamen op hun kamelen. Ze brachten goud, wierook en mirre mee voor het kind van eenvoudige mensen, die uit Nazareth kwamen. Maar na een paar dagen zijn ze onverwachts weer weggegaan. En die man uit Nazareth is midden in de nacht met zijn vrouw en zoontje vertrokken. Er wordt gezegd dat ze gevlucht zijn naar Egypte omdat Romeinse soldaten onderweg zijn om het kind te zoeken. Ik begrijp het niet, het waren heel gewone mensen en ik kan me niet voorstellen dat ze iets misdaan hebben.

Plotseling hoorden ze vrouwen schreeuwen: “De soldaten van Herodes! Ze willen onze kinderen doden!”

De vrouw werd doodsbleek. Ze drukte het kind tegen zich aan en kroop in de donkerste hoek van de kamer. Artaban ging breeduit in de deuropening staan, zodat niemand naar binnen kon. De soldaten, die dichterbij kwamen, keken de indrukwekkende vreemdeling aarzelend aan. De aanvoerder van de troep wilde Artaban opzij duwen, maar deze bleef onbeweeglijk staan. Kalm zei hij: “Als je me met rust laat, geef ik je deze kostbare robijn.”

Begerig griste de aanvoerder de schitterende edelsteen uit zijn hand en riep tegen de soldaten: “Doorlopen! Hier is geen kind!” De vrouw bedankte Artaban met tranen in de ogen. Ze zei: “U hebt mijn kind gered. Moge de Heer u vrede geven!”

“Nu heb ik alleen nog maar de parel over voor de koning die ik zoek,” dacht Artaban en weer ging hij op reis, nu naar Egypte waar hij het kind met zijn ouders hoopte te vinden. Maar waar moest hij daar zoeken? In Alexandrië ging hij naar een Joods rabbi en vroeg hem om raad. De rabbi las hem voor van een perkamenten rol waarop profetieën over Israël waren geschreven. Hij zei: “De koning, die je zoekt, kun je niet vinden in een paleis of bij rijke en machtige mensen. Zoek hem bij de armen, bij zieken en gevangenen.”

Artaban ging op weg. Hij zag veel arme mensen, hij bezocht zieken en kon velen genezen door zijn kennis van geneeskrachtige kruiden. Ook kwam hij in gevangenschappen. Hij probeerde te troosten en te helpen waar hij kon. Het leek soms alsof hij zijn eigenlijke doel had vergeten, maar zo nu en dan, als hij helemaal alleen was, haalde hij uit een verborgen plekje in zijn gordel de parel te voorschijn en keek ernaar.

Zo gingen drieëndertig jaren voorbij, maar de koning die hij zocht vond hij niet. Zijn donkere haren en baard waren grijs geworden. Artaban was oud en moe. Met een groep joodse pelgrims trok hij naar Jeruzalem waar de Joden hun Paasfeest zouden vieren bij de tempel. Daar liep Artaban door de nauwe straten en stegen, nog steeds zoekend om zich heen kijkend.

Er hing een dreigende sfeer. Donkere wolken trokken samen boven de stad. En een grote menigte mensen liep opgewonden in de richting van de westelijke stadspoort. Aan een paar Perzische Joden, die ook die kant op gingen, vroeg Artaban wat er aan de hand was. “We gaan naar Golgotha,” antwoordde ze, “daar buiten de stadsmuur zal een terechtstelling plaatsvinden van twee beruchte rovers. En tegelijk met hen zal Jezus van Nazareth gekruisigd worden. Deze man heeft wonderbare dingen gedaan voor zieke en ongelukkige mensen. Hij heeft veel volgelingen onder het arme volk. Pilatus, de stadhouder, heeft hem tot het kruis veroordeeld omdat hij beweerde de “Koning der Joden” te zijn.

Haastig liepen de Perzen weer door. Artaban was doodsbleek geworden en stond te trillen op zijn benen. Was die Jezus van Nazareth de koning, die drieëndertig jaar geleden in Bethlehem was geboren en die hij al die jaren had gezocht? En werd hij nu gekruisigd? Hoe was dit mogelijk? “Misschien kan ik hem nog vrijkopen met mijn parel!” dacht Artaban. En zo snel als zijn oude benen hem konden dragen liep hij met de menigte mee naar de poort.

Daar kwam plotseling uit een zijstraat een troep soldaten, die een meisje met zich mee sleepten. Haar jurk was gescheurd en ze schreeuwde het uit van angst. Artaban bleef staan, hij had medelijden met haar. Het meisje zag aan zijn kleren dat hij een Perzische

geleerde was. "Help me!" riep ze. "Mijn vader kwam ook uit Perzië, maar nu hij dood is hebben ze me als slavin verkocht. Red me van wat erger is dan de dood!"

Artaban beefde. Hij had nog maar één kostbaar geschenk voor de koning die hij zocht. Tijd om lang na te denken was er niet. Hij nam de parel uit zijn gordel en hield hem in zijn open hand. Verbaasd en begerig keken de soldaten naar de glanzende steen. Ze lieten het meisje los, grepen de parel en verdwenen.

Op hetzelfde moment werd het aardedonker en een aardbeving deed de grond trillen. De muren van de huizen schudden heen en weer. De mensen vluchtten zo snel mogelijk de poort uit, maar Artaban bleef staan. Hij had geen haast meer en hij was niet bang. Zijn laatste geschenk voor de koning had hij weggegeven. Hij had geen hoop meer hem nog te vinden. Zijn zoeken was afgelopen.

Opnieuw deed een aardschok de grond trillen. Een steen uit een muur viel op het hoofd van Artaban en hij viel neer. Hevig geschrokken knielde het meisje dat door hem was bevrijd, naast hem neer. Het was alsof hij met iemand sprak die zij niet kon zien.

Ze zag zijn lippen bewegen en ze hoorde hem fluisteren: "Maar Heer, wanneer zag ik u dan hongerig en heb ik u te eten gegeven? Of dorstig en heb ik u te drinken gegeven? Wanneer zag ik u dan als vreemdeling en heb ik u opgenomen? Of naakt en heb ik u gekleed? Wanneer zag ik u ziek of in de gevangenis en ben ik bij u gekomen? Drieëndertig jaar heb ik u gezocht, maar nooit heb ik u gevonden."

Hij zweeg en van veraf maar toch duidelijk hoorde het meisje een stem die zei: "Wat je voor mijn broeders hebt gedaan, dat heb je voor mij gedaan!"

Een glans van verwondering en vreugde kwam over het bleke gezicht van Artaban. Een laatste lange zucht van bevrijding kwam over zijn lippen. Zijn reis was geëindigd. Zijn geschenken waren aangenomen. De vierde Wijze had de Koning gevonden.

[KLIK VOOR DE VIDEO](#)

De geboortedatum van Jezus. Het kerstfeest is ouder dan christendom.

Het is hoogst onwaarschijnlijk dat Jezus is geboren op 25 december. De juiste geboortedatum van de mens Jezus is historisch volstrekt onbekend. Van de vroegste tijden af zijn de christenen in twijfel geweest omtrent het jaar en de dag van de geboorte van hun grote leraar. Na verloop van tijd werd tenslotte de 25ste december aangenomen als de dag van zijn lichamelijke geboorte, want op die datum werden feesten gehouden die gewijd waren aan heidense goden.

Nu was 25 december klaarblijkelijk bedoeld als de datum van de winterzonnnewende, die in onze tijd op ongeveer 21 – 22 december valt. Deze dag werd van de vroegste tijden af in het Romeinse keizerrijk beschouwd als de dag van de nieuwe geboorte van de Onoverwonnen Zon. Hij betekende het laagste punt van de kringloop van de zon in de winter en het begin van zijn terugkeer op zijn reis naar het noorden. Ook aan de Perzische god Mithras werd deze titel 'Onoverwinnelijk' gegeven.

Zoals volgens de mooie christelijke legende het kerstkind op 25 december zou zijn geboren, zo werd ook van Mithras beweerd dat hij op dezelfde dag van het jaar in menselijke gedaante was geboren, op de dag van het wintersolstitium. Deze dag, of een paar dagen later, werd ook als de geboortedag van hoofdfiguren van andere godsdiensten gevierd. Het kerstfeest is slechts in één zin een christelijk feest. Het is gebaseerd op iets, dat behoort tot het Griekse en Romeinse heidendom, wat de christenen hebben overgenomen. Het is daarom ouder dan het christendom.

Er waren minstens drie data waarop herinneringsfeesten werden gehouden in het vroeg-christelijke tijdperk: op 25 december, op 6 januari, Driekoningen genaamd en op 25 maart, wat praktisch neerkomt op de tijd van de lentenachtevening. Al deze data waren gebaseerd op astronomische gegevens en feiten en de christenen van omstreeks de vijfde of zesde eeuw kozen tenslotte de 25ste december, de datum die in gebruik was geweest voor de viering van de geboortedag van de Perzische god Mithras.

De mysteriën van de oudheid werden op verschillende tijden van het jaar gevierd, in de lente, de zomer, de herfst en de winter. Maar het grootste van deze mystieke feesten, de belangrijkste van de mysteriën was die, welke in de winter werd gevierd, als de zon zijn zuidelijkste punt had bereikt en zijn terugreis naar het noorden begon.

Dit is dus de boodschap van Kerstmis. Als wij het verhaal van het kindje in de kribbe niet letterlijk opvatten en het ontdoen van alle legendarische versieringen waarmee dit meest grootse verhaal uit de geschiedenis van de mensheid is opgesmukt om het verstaanbaar te maken voor hen die niet onderricht waren, zullen wij zien dat dit verhaal van een geestelijke inwijding niet alleen betrekking had op Jezus, maar op een lange reeks van grote wijzen die aan hem voorafgingen en op hem volgden.

Laten wij de letterlijke woorden vergeten en onthouden dat de wezenlijke betekenis van het Christusverhaal is de levende Christus in ons, die telkens wordt herboren als een mens zich overgeeft aan zijn geestelijk Zelf, de god in hem. Dan is Christus 'opnieuw geboren'.

(Bron: [*Theosofie & Christendom*](#) van G. de Purucker)

Het mysterie van het menselijke hart

Het menselijke [hart](#) is een groot mysterie. Het is veel meer dan een orgaan om het bloed door het lichaam te pompen. Er is een werkzaamheid op meerdere niveaus die allemaal met elkaar in verbinding staan. Volgens vele spirituele tradities omvat het hartcentrum van de mens onder andere:

1. het fysieke of stoffelijke hart met zijn etherische tegenhanger dat het belevendigt.
2. het hartchakra: het middelste van een systeem van zeven krachtcentra ([chakra's](#)) dat verband houdt met onder andere de wisselwerking met anderen, het recht om te beminnen en bemind te worden, en de sociale identiteit.
3. de geestelijke onsterfelijke kern in het menselijke stelsel (microkosmos) dat ook wel wordt aangeduid als oeratoom, geestvonk, goddelijke vonk, [roos](#) of [parel](#).

Het hartcentrum vervult een essentiële rol in de geestelijke ontwikkeling van de mens. Daarom wordt er ook wel gesproken over het hartheiligdom. In de symboliek van de joodse tempel is het hartcentrum het heilige, het bekkencentrum de voorhof en het hoofdcentrum het heilige der heiligen.

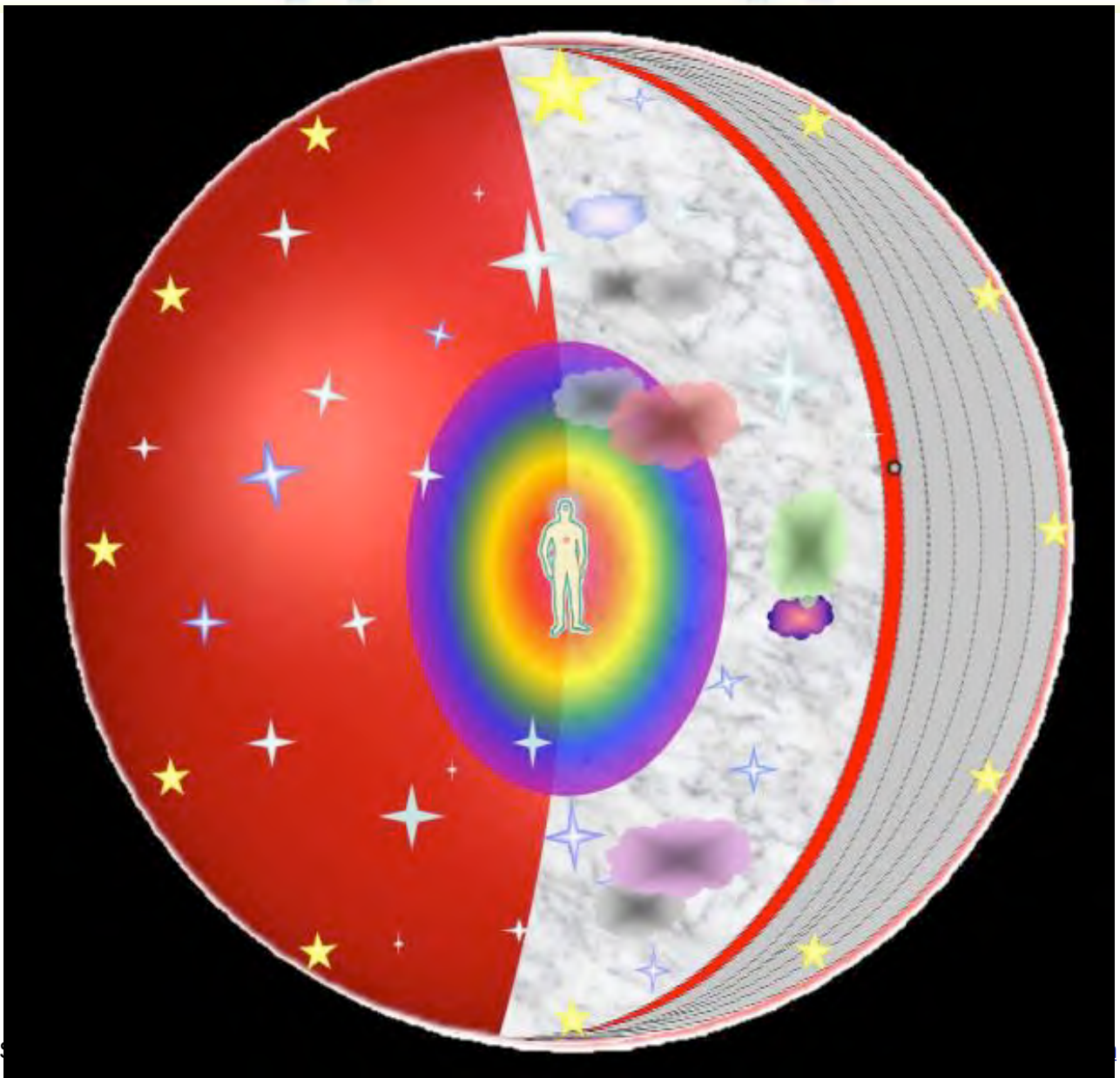
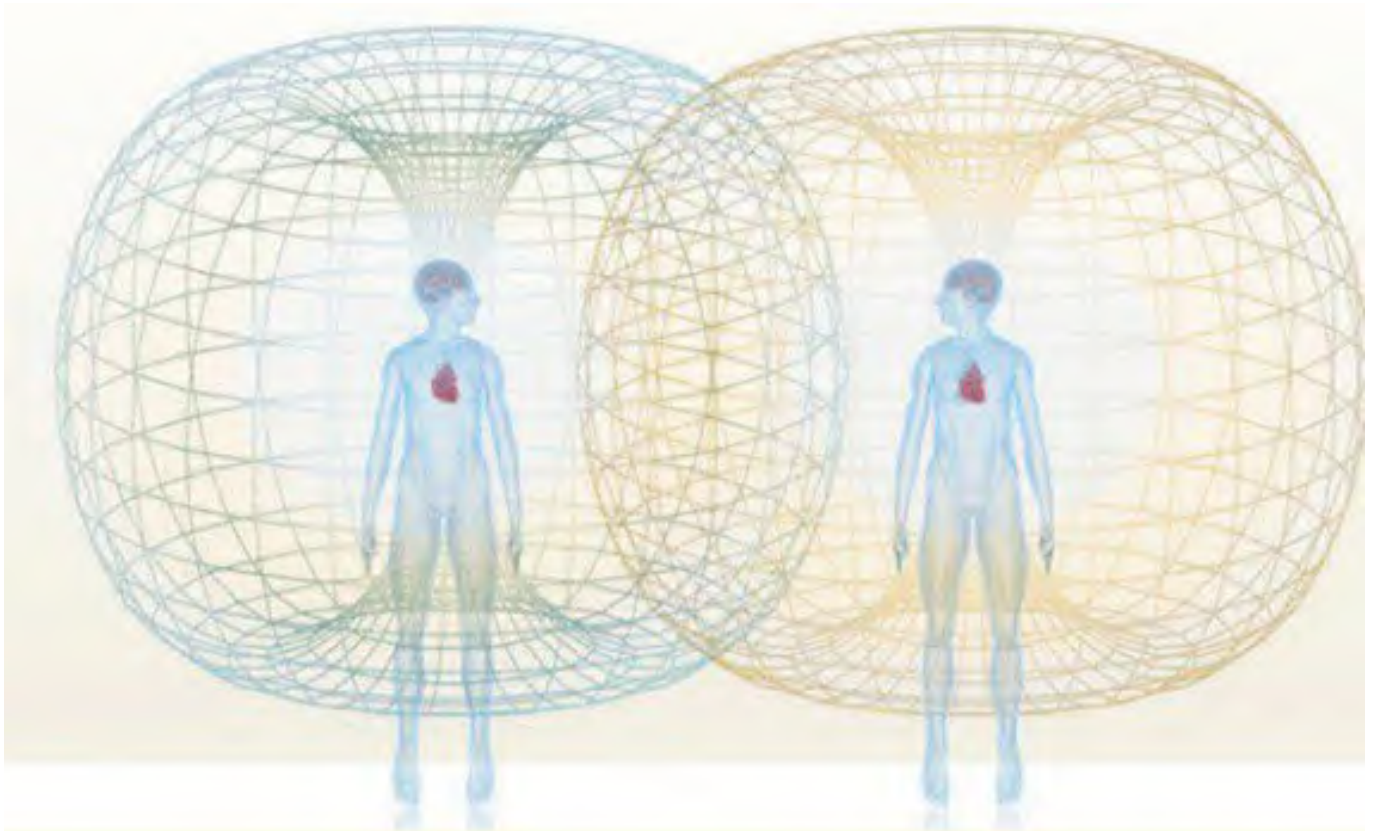
Bij de meeste mensen functioneren de drie heiligdommen nog niet als zodanig. Wanneer een mens een authentieke spirituele weg gaat, worden de drie genoemde centra gereinigd en vernieuwd, waardoor deze kunnen gaan functioneren vanuit een dimensie die ruimte en tijd overstijgt. Dan zijn de drie heiligdommen in de menselijke tempel heel gemaakt of geheiligd.

In het menselijke embryo is het embryonale hart al gevormd rond de vijftiende dag na de conceptie. Dan begint dat hart al te kloppen. Het hart is de krachtigste spier van het menselijk lichaam. In tegenstelling tot alle andere spieren veroudert het spierweefsel niet. In een onophoudelijk ritme van spanning en ontspanning doordrenkt het hart de mens een leven lang met energie. Dat ritme verandert als gevolg van bijvoorbeeld angst of andere emoties, fysieke inspanning, meditatie en slaap. Alle cellen in het menselijk lichaam, dat zijn er ongeveer 75 biljoen, baden als het ware in de energie van het hart.

Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat het menselijke hart de sterkste elektrische en magnetische velden in het lichaam opwekt. Het brein wekt ook elektrische en magnetische velden op, maar die zijn veel zwakker dan die van het hart. Het elektrische veld van het hart is ongeveer 100.000 maal sterker dan dat van het brein. En het magnetische veld van het hart is circa 5.000 maal sterker dan dat van het brein. De moderne fysica leert dat wanneer we de elektrische en magnetische velden rondom moleculen veranderen, er atomaire veranderingen optreden die andere processen mogelijk maken.

De sleutel tot fundamentele vernieuwing van de mens en van de wereld is gelegen in een nieuwe werkzaamheid van het menselijke hart. Het symbolische hart benadrukt dat de twee tot één zijn gemaakt. Als het hart eenheid ervaart, vertaalt zich dat naar een gevoel van vreugde en [geluk](#). Als het afgescheidenheid en eenzaamheid ervaart, vertaalt zich dat naar een gevoel van verdriet.

Het hart is dus een orgaan waarmee de mens kan waarnemen. Aanvankelijk beperkt zich dat tot gewone gevoelens. Wanneer het hart echter gereinigd is en een poort geworden is waardoor de energie van het oeratoom in het bloed kan stromen, wordt het ook een bron van hoger innerlijk weten. De hogere [intuïtie](#) is het schouwen van het gezuiverde, stil geworden hartcentrum.

Had het oerchristendom het karakter van een mysterieschool ?

In de oudheid ontstonden er in vele culturen mysteriescholen. Dat waren spirituele leer-scholen waar mannen en vrouwen die daar innerlijk aan toe waren een versnelde weg van bewustwording en geestelijke vernieuwing konden gaan. De weg van de mysteriën is het bewust opgeven van de ik-gerichtheid ten gunste van het ware Zelf. Daardoor wordt het ware Zelf, waarvan de basis in ieder mens aanwezig is, bewust en werkzaam. Dan wordt er een geestelijk lichaam opgebouwd dat als uitdrukking van de Geest onsterfelijk is. Het is de opstanding van de innerlijke mens.

Konrad Dietzfelbinger heeft een mooi boek geschreven over dit onderwerp: '[Mysterie-scholen](#)', van het oude Egypte via het oerchristendom tot aan de rozenkruisers van deze tijd. De auteur ziet mysteriescholen als bakens in de tijd die het esoterische gedachtegoed door de eeuwen heen leven houden. De inwijdelingen worden getransformeerd doordat zij zich verbinden met een leer van een school of traditie en daarbij hun innerlijke binding aan bezit en vastomlijnde denkbeelden opgaven. Het doel van een authentieke mysterieschool is altijd haar leerlingen toegang te verschaffen tot de wereld van de geest en hun behulpzaam te zijn op de weg van de mysteriën.

In de inleiding van zijn boek gaat Dietzfelbinger in op de dimensies van de werkelijkheid, de psychologie van de mysterieleerling, inwijding en beproevingen, innerlijke en uiterlijke religie, structuur van een mysterieschool en het ontstaan van mysteriescholen. Daarna beschrijft hij historische mysteriescholen die in het Westen een grote invloed hebben gehad. Aan bod komen onder andere Egypte, de school van Pythagoras, Socrates en Plato. Dietzfelbinger betoogt dat het oerchristendom in de grond van de zaak een mysterieschool was. Hij schrijft daarover onder andere het volgende.

De leer van het oorspronkelijke christendom, de weg die de eerste christenen gingen, de weg die de stichter van het christendom ging en zijn verhouding tot zijn leerlingen – dit alles is precies in overeenstemming met de eigenschappen van mysteriescholen die ook in Egypte en bij Socrates en Plato zijn te vinden. Bovendien kan, wat betreft de kring van leerlingen die zich om Jezus als de stichter van het christendom vormde, en bij de eerste christelijke gemeenten als die van Paulus, toch ook wel van een zekere vorm van geheimhouding worden gesproken. Het was alleen geen opzettelijke geheimhouding.

Het geheim werd beschermd omdat veel mensen er geen begrip voor op konden brengen. Jezus zei bijvoorbeeld tegen zijn leerlingen, nadat hij hun en een schare andere toehoorders een gelijkenis had verteld over de verschillende werkingen van de Geest in de mens (ieder naar zijn ontvankelijkheid): 'U is het gegeven de geheimenissen van het koninkrijk van God te kennen, maar tot hen die buiten staan komt alles in gelijkenissen' (Marcus 4:11). Hij maakte dus onderscheid tussen mysterieleerlingen en mensen 'die buiten staan'. Het 'buiten wordt niet gevormd door de muren van een mysterieschool of door het zwijgen van de mysterieleerlingen, maar door de onbereikbaarheid van de mensen zelf.

Dietzfelbinger wijdt in zijn boek ook hoofdstukken aan belangrijke westerse stromingen waarin mysteriewijsheid werd geleerd en de mysterieweg werd gegaan: de gnosis, de katharen en de rozenkruisers. Vergeleken met traditionele religies hadden mysteriescholen doorgaans relatief weinig aanhangers, maar ze hebben vaak wel invloed gehad op de samenleving.

[KLIK HIER OM HET BOEK 'MYSTERIESCHOLEN' TE BESTELLEN](#)

Symboliek van de verering door de herders

Wat is de diepere betekenis van de herders in het kerstverhaal over de geboorte van Jezus. Velen menen dat daarmee wordt uitgedrukt het Christuslicht niet alleen is voor intellectueel ontwikkelde mensen (de wijzen of koningen), maar ook voor eenvoudigen en ongeletterden. Dat is natuurlijk waar. Het mooie van symboliek is dat het altijd op meerdere manieren kan worden begrepen. Het gaat niet om *of-of*, maar *en-en*.

Jezus vergeleek zichzelf onder andere met een goede herder. Dat betekent dat een herder een benaming was voor een geestelijke leider. De episode in het kerstverhaal over de verering door de herders kan betekenen dat geestelijke leraren zich dienen te laten inspireren door de kosmische Christuskracht dat in wisselwerking kan treden met het Christus-principe in de mens.

Volgens Rudolf Steiner konden de [druïden](#) in het oude Ierland het mysterie van Golgotha, dat plaatsvond in Palestina, ervaren in het astrale licht. Die ervaring bracht hen ertoe om hun oude mysteriën vrijwillig op te geven en richting te gaan geven aan de nieuwe spirituele impuls van het innerlijke christendom (bron: zie artikel over [Sint Patrick](#)).

Hieronder volgt het gedeelte over de verering door de herders zoals dat beschreven is in het [Aquarius Evangelie](#).

“Tegen middernacht weerklonk de kreet: Er is een kind geboren in gindse [grot](#) tussen de dieren. En ziet, de beloofde mensenzoon was geboren. En vreemdelingen namen de kleine en wikkelden hem in schone kleertjes die Maria had gemaakt, en legden hem in een trog waaruit lastdieren aten.

Drie mannen in hagelwitte klederen kwamen binnen en stonden voort het kind en zeiden: Alle kracht, alle wijsheid en alle liefde zij u, Immanuël.

Nu graasden er op de heuvelen van Bethlehem grote kudde schapen en herders bewaakten hen. De herders waren vroom, zij waren mensen van gebed en zij verwachtten de sterke bevrijder die komen zou.

En toen het kind van de belofte was geboren, verscheen voor hen een man in een sneeuwwit gewaad en zij deinsden van vrees terug. De man kwam naar voren en zei: ‘Vrees niet. Ziet, ik breng u een blijde tijding. Te middernacht is in een grot in Bethlehem de profeet en koning, die reeds zo lang door u werd verwacht, geboren.

En toen waren de herders verheugd; zij voelden dat alle heuvelen vol licht-boodschappers waren, die zeiden: ‘Glorie zij God, in de hoge, vrede, vrede op aarde, welbehagen in de mensen.

En toen gingen de herders in grote haast naar Bethlehem, naar de grot, opdat zij hem die de mensen Immanuël hadden genoemd, zouden zien en vereren. Toen het morgen werd, kwam een herderin, wier huis in de nabijheid was, en maakte voor Jozef, Maria en het kind een kamer gereed en hier bleven zij vele dagen.

En Jozef zond met spoed een boodschap naar Zacharias en Elisabeth met de mededeling: Het kind is in Bethlehem geboren. En Zacharias en Elisabeth namen Johannes en kwamen verheugd te Bethlehem. En Maria en Elisabeth somden met elkaar al die wonderlijke dingen op, die gebeurd waren. De mensen voegden zich bij hen en tezamen loofden zij God.”

Epifanie: lichtverschijning uit de hoge

Zoals kerstmis betrekking heeft op de geboorte van Jezus, zo heeft [epifanie](#) betrekking op de geboorte van Christus. Wij kunnen alleen begrijpen wie de Christus is wanneer wij weten dat in hem alles toekomst is. Hij is de immerdurende toekomst zelf. Hij is dat goddelijke wezen in het heelal, wiens wezen het wordende als zodanig is, nooit het geworden, ook al zien wij in de evangeliën de Christus in situaties die voor ons tot het verleden schijnen te behoren. In ieder tafereel in de evangeliën moeten wij van het Jezus-aspect verder gaan naar het Christus-aspect, om daar de immerdurende toekomst te ontdekken.

Het driekoningenfeest wordt ook epifanie genoemd, wat 'lichtverschijning uit de hoge' betekent. Daarom wordt het feest van epifanie in veel landen 'het feest van de verschijning' genoemd. Alleen al daardoor wordt het duidelijk dat de zesde januari niet alleen maar de dag van de heilige driekoningen is. Er staan altijd sterren aan de hemel. Met de ster die de koningen of wijzen volgden, moet daarom wel iets bijzonders aan de hand geweest zijn. Er moet een epifanie achter schuilgegaan zijn.

De voortdurende epifanie, dat wil zeggen de steeds toenemende openbaring van het licht dat uit de hoge komt, werd toen in zekere zin voor het eerst zichtbaar. Ook in de christelijke traditie is het immers zo, dat men op de zesde januari zowel de aanbidding door de drie koningen herdacht, als de gebeurtenis die dertig jaar later zou hebben plaatsgevonden: de doop van Jezus in de Jordaan door Johannes de Doper.

Deze tweevoudige inhoud van de zesde januari toont aan dat met 'epifanie' niet alleen een historisch ogenblik wordt bedoeld. Doordat er nog een gebeurtenis in het spel is, die zich dertig jaar later afspeelde, kunnen wij hierin een krachtige voorwaartse beweging ervaren. De spanning tussen beide feestelijke inhouden trekt ons mee in de stroom van de wordende tijd.

Wat was die ster van de koningen of wijzen dan? We begaan de grote vergissing dat we niet hoog genoeg grijpen wanneer we denken dat de drie magiërs uit het Oosten astrologen geweest zijn die alleen maar een bijzondere constellatie aan de hemel hadden waargenomen, zoiets als de geboortehoroscoop van het jongetje over wie in het evangelie volgens Matthéüs verteld wordt. Zijdelings kan dat een rol gespeeld hebben, omdat het vanzelf spreekt dat de sterren op een bijzondere wijze gerangschikt staan wanneer een mens als Jezus van Nazareth wordt geboren.

Maar met die ster die de drie koningen of wijzen volgden, wordt nog iets anders bedoeld. Dat blijkt vooral uit de mededeling dat de [ster](#) als een gids voor de drie koningen vooruit beweegt. Een ster doet dat niet, maar deze ster deed dat wel.

Op dit punt kan een passage uit een voordracht van Rudolf Steiner ons verder helpen. Op 30 december 1904 sprak hij over het driekoningenfeest. Hij beschrijft de drie koningen uit het Oosten als [ingewijden](#), die doordat zij zieners waren, over landen en zeeën heen – dus over de dimensies van de ruimte heen – dingen konden waarnemen in de zielegeesteswereld. Daarover zegt hij het volgende:

“Geleid worden door een ster wil niets anders zeggen dan de ziel zelf als een ster zien. Men ziet de ziel als ster wanneer men haar als een lichtende aura kan zien ... Wat de magiërs daar zien stralen is niets ander dan de ziel van de Christus zelf.”

[BRON: DE JAARFEESTEN ALS KRINGLOOP VAN HET JAAR](#)

Samengesteld door [schoolgoochelaar Aarnoud Agricola](#), [schoolvoorstellingen](#) met [goochelen](#) en [buikspreken](#)

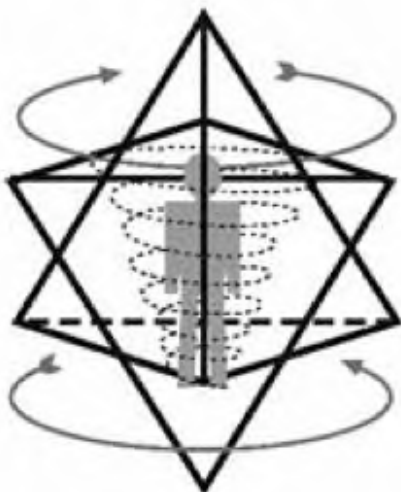
Symboliek van de ster van Bethlehem

Heeft de [ster van Bethlehem](#) die in het evangelie van Matthéüs wordt genoemd, en die zou verwijzen naar de geboorte van Jezus, werkelijk bestaan? Er is lang verondersteld dat het een exploderende ster (nova) geweest zou kunnen zijn. Nieuwe inzichten wijzen erop dat de destijds door de [koningen, magiërs of wijzen](#) waargenomen 'ster' een drievoudige conjunctie tussen de planeten Jupiter en Saturnus geweest zou kunnen zijn. Dat zou natuurlijk kunnen, maar het is ook goed mogelijk dat de ster uit het verhaal symbolisch is bedoeld. In onze cultuur is het heel gebruikelijk om bijzondere mensen te vergelijken met sterren. Zo spreken we over bijvoorbeeld popsterren en filmsterren.

De ster van Bethlehem wordt vaak voorgesteld als een vijfpuntige ster, die ook bekend staat als het pentagram. Dit oeroude symbool werd meer dan zesduizend jaar geleden al gebruikt. Van oudsher is het een symbool voor de nieuwe mens of de nieuwe ziel. De ster boven de [stal uit het kerstverhaal](#) kan dus worden gezien als een teken dat [de nieuwe mens is geboren](#). Hij dient alleen nog volwassen te worden. Als een mens zijn armen en benen spreidt, lijkt hij op een pentagram. De geschenken van [wierook, mirre en goud](#) kunnen pas worden ontvangen als de ster stilstaat boven de stal, wat erop duidt dat er rust en ordening moet zijn gekomen in de aura van de mens.

De ster van Bethlehem wordt ook wel voorgesteld als een zespuntige ster (hexagram) die ontstaat wanneer twee gelijkzijdige driehoeken in elkaar worden geschoven. Dit type ster, dat ook bekend staat als salomonzegel of davidster, kan ook worden gezien als een symbool voor de nieuwe mens, waarin het hogere en het lagere met elkaar verenigd zijn en harmonisch samenwerken.

Het menselijk lichaam vormt het middelpunt van een complex energieveld, ook wel microkosmos genoemd, dat een doorsnede heeft van zo'n 18 meter. De energie wordt opgewekt door twee in elkaar draaiende piramidevormen: tetraëders. Samen zien ze eruit als een driedimensionale davidster, die Merkaba wordt genoemd. Mits op correcte wijze geactiveerd, stelt dit energieveld de ziel in staat om naar hogere bewustzijnsniveaus te ervaren. Drunvalo Melchizedek heeft daar veel over geschreven. Merkaba betekent letterlijk lichtvoertuig of strijdwagen. De Merkaba duikt voor het eerst op in een visioen van de profeet Ezechiël.

Symboliek van wierook, mirre en goud

Het verhaal over de wijzen uit het Oosten is alleen bekend uit het evangelie van Matthéüs. Deze schijver heeft zich daarvoor mogelijk laten inspireren door een veel oudere bijbeltekst van de profeet Jesaja:

Volkeren komen naar uw licht, koningen naar de glans van uw dageraad. Een vloed van [kamelen](#) zal u overdekken, dromedarissen van Midjan en Efa; alle bewoners komen uit Seba, met goud en wierook beladen (Jesaja 60 : 3- 6).

Matthéüs heeft misschien mirre aan de geschenken goud en wierook toegevoegd omdat hij mogelijk bewust of onbewust [de wet van drie](#) kende. Het is natuurlijk een beetje vreemd dat wijze mannen een [bijzondere ster](#) zien, weten dat er een koningskind is geboren en dan op reis gaan om dit kind, wiens vader en moeder en andere familie helemaal niet kennen, te vereren met wierook, mirre en goud. Dat waren in die tijd weliswaar enorm kostbare producten, maar als je dan toch op kraambezoek gaat, neem dan wat mee waar het kind werkelijk iets aan heeft. Voor een baby die in doeken is gewikkeld wel leuk is om kleertjes te ontvangen, een knuffelbeest of een ander speeltje. Maar wat moet een baby nu met [wierook, mirre en goud](#)?

Zou het verhaal en de geschenken misschien symbolisch bedoeld zijn?. Het mooie van symboliek is dat het altijd om meerdere niveaus kan worden begrepen. De geboorte van Jezus kan worden vergeleken met [de geboorte van de nieuwe ziel](#) in de mens. Ieder mens draagt een schat van wijsheid met zich mee. Daarbij kan onderscheid worden gemaakt tussen de wijsheid van de drie centra in de mens: hoofd, hart en bekken.

Als het de onsterfelijke geestelijke kern (lichtvonk) in de mens actief wordt, kan deze omstandigheden creëren waardoor dat innerlijke licht zich verder kan ontwikkelen en in kracht toenemen. Het gewone denken, voelen en handelen (de drie wijzen) worden dan afgestemd op de impulsen die uitgaan van de nieuwe ziel, waardoor er geschenken vrijkomen: ware kennis (wierook), dienende liefde (mirre) en bevrijdende daad (goud). Dat is pas mogelijk als de ster stilstaat boven stal, wat erop duidt dat er rust en ordening moet zijn gekomen in de aura van de mens.

Het hoofdbestanddeel van wierook is een hars die wordt verkregen na indrogen van het afgetapte sap van de schrale Boswellia papyrifera- of de Boswellia sacra-bomen, die in Jemen, Oman en Somalië op dorre rotsige bodems groeien. Dit kostbare olibanumhars bevat vluchtige en geurige bestanddelen die bij verbranding vrijkomen of die door de verbranding en de hoge temperaturen omgezet worden in andere geurstoffen. Wierookdamp is ijl en wordt toegepast om ruimten etherisch en astraal te reinigen.

Mirre is een kostbare hars dat afkomstig is van de mirreboom (Commiphora) die ook in Jemen, Oman en Somalië te vinden is. Ook dit hars bevat een uitgebreid mengsel aan geurstoffen. De olie die men door stoomdestillatie uit mirre won, werd in de oudheid verwerkt in zalven en crèmes. Het Griekse woord christos betekent gezalfde. Er wordt wel gezegd dat Jezus de Christus werd op het moment dat hij door [Johannes de Doper](#) gedoopt werd in de Jordaan. Dat dopen kan een symbool zijn voor het “gezalfd” worden met de krachten uit de goddelijke wereld.

Engelen en andere geestelijke hiërarchieën

Ik het kerstverhaal komt de engel Gabriël voor. Ook is er sprake van een engelenkoor. Ik heb nooit engelen gezien, maar ik geloof wel dat ze bestaan. Elke keer als ik hulp van hogerhand ervaar, denk ik niet dat die rechtstreeks afkomstig is de hoogste godheid, maar van wezens die wat betreft inzicht, bewustzijn en mogelijkheden boven mij verheven zijn.

Bij een beschouwing over engelen is het naar mijn idee onmogelijk om geen aandacht te besteden aan het begrip hiërarchie. Tegenwoordig zijn er velen die een weerstand ervaren bij het begrip hiërarchie. Dat kan ik me goed voorstellen, want in de maatschappij waren en zijn er talrijke hiërarchische organisaties waarbij door de mensen in de top van de piramide misbruik wordt gemaakt van de mensen in de basis van de piramide. Denk daarbij maar aan de graaicultuur van bestuurders van grote bedrijven en instellingen en aan de aflaathandel van de Rooms Katholieke Kerk van destijds.

In de twee bovenstaande voorbeelden is duidelijk sprake van ontaarde hiërarchieën waarin niet het belang van het grote geheel, maar het persoonlijk belang voorop staat. Toch beschouw ik het verschijnsel hiërarchie als een natuurlijk gegeven waarmee in de praktijk van het leven rekening mee moet worden gehouden.

In de kosmos en in de natuur is duidelijk sprake van een hiërarchie. Zo zijn er sterrenstelsels, zonnestelsels, planeten en manen. In een menselijk of dierlijk lichaam kunnen worden onderscheiden: sub-atomaire deeltjes, atomen, moleculen, cellen en organen. Verder is er sprake van vier natuurrijken waarin de complexiteit steeds verder toeneemt: het mineralenrijk, het plantenrijk, het dierenrijk en het mensenrijk.

Het bewustzijn van de mens stijgt ver uit boven dat van intelligente dieren als chimpansees, [dolfijnen](#), [olifanten](#) en [paarden](#). Zo kan ik me heel goed voorstellen dat er wezens bestaan wier bewustzijn even ver boven het menselijk bewustzijn staat als de mens verheven is boven het dier. Die wezens beschikken dan over een grotere perceptie van de [waarheid](#) dan voor de mens vooralsnog mogelijk is.

In het begin van de jaren negentig heb ik deelgenomen aan de cursus levenswijsheid van het Theosofisch Genootschap. De zesde les van die cursus was gewijd aan hiërarchieën. In de lestekst staat over de wezens met een grotere perceptie van de waarheid dan de mens:

“De kennis van deze wezens zou richtsnoer kunnen zijn voor de mens bij het oplossen van zijn levensproblemen, en naarmate hij aanvaardt dat het volgen van de gegeven richtlijnen tot succes voert, zal hij aan de wezens die hiërarchisch boven hem verheven zijn een groter gezag toekennen. Een dergelijk gezag, dat berust op grotere kennis en dieper inzicht, heeft uiteraard een grotere waarde dan een gezagsuitoefening door middel van geweld of meerderheidsbesluit. In de beide laatste gevallen is de kennis in het algemeen niet groter dan dat van de meerderheid van de mensen, doch zeker kleiner dan het inzicht van die weinigen, die intellectueel en geestelijk boven de meerderheid verheven zijn. De tragiek van de huidige mensheid is echter, dat aan het bezit van intellectuele kennis meer waarde wordt gehecht dan aan wijsheid, omdat men niet over de middelen meent te beschikken om wijsheid te toetsen.”

In de theosofische leringen wordt met het begrip niet alleen geduid op verschillen in het ontwikkelingsniveau van het bewustzijn van mensen onderling, maar ook op het bestaan van wezens die uitstijgen boven het menselijke niveau. In het jodendom, het christendom

Kerstverhaal in woord & beeld met verhalen, schilderijen en beschouwingen over de geboorte van Jezus

en in de islam wordt in dit verband gesproken over engelen. Ook binnen andere religies wordt er gesproken en geschreven over zulke wezens, maar die dan hebben meestal andere namen.

In de bijbel komt het woord engel 191 keer voor in 183 verzen. Het woord engelen komt 89 keer voor in 87 verzen. Het feit dat er in zoveel verschillende culturen wordt gesproken over engelen, is voor mij een indicatie dat zij bestaan. Of, nauwkeuriger uitgedrukt, dat zij onder bepaalde omstandigheden door het menselijke bewustzijn kunnen worden ervaren.

Hierbij wil ik opmerken dat niet alles wat op een engel lijkt ook werkelijk een engel is. Er zijn entiteiten die zich voordoen als een engel van het licht om de mens te misleiden en levensenergie van hem af te tappen. Dat komt heel goed tot uitdrukking in bijvoorbeeld de roman [De engel van het westelijk venster](#) van Gustav Meijerink.

In de schilderkunst en beeldhouwkunst worden engelen vaak afgebeeld als stralende geslachtloze mensvormige wezens met vleugels. Soms hebben zij in hun hand attributen als harpen, zwaarden, wierookvaten, scepters en staven. Naar mijn idee zijn dat vaak pogingen om op een stoffelijke wijze bovenzinnelijke weer te geven. Engelen beschikken niet over een stoffelijk lichaam. Er wordt gezegd dat het laagste voertuig dat zij hebben een etherlichaam is. En over aartsengelen wordt gezegd dat het laagste voertuig waarover zij beschikken een astraal lichaam of begeertelichaam is.

Het woord 'engel' is afgeleid van het Latijnse 'angelus', dat boodschapper betekent. In bijbelverhalen treden engelen op als boodschappers van God. Ze praten met mensen of verschijnen in hun dromen om verheven boodschappen over te brengen of om te waarschuwen.

Er zijn veel persoonlijke verhalen van mensen die getuigen van de hulp die ze van hun engelbewaarder hebben gekregen, bijvoorbeeld bij het voorkomen van ongelukken. Het is niet zonder reden dat wanneer dingen maar net goed gaan er wel wordt gezegd dat de beschermengelen overuren draaien. Engelen begeleiden menselijke individuen op hun weg en hun invloed is groter naarmate de mens zich meer en meer overgeeft aan leiding van bovenaf.

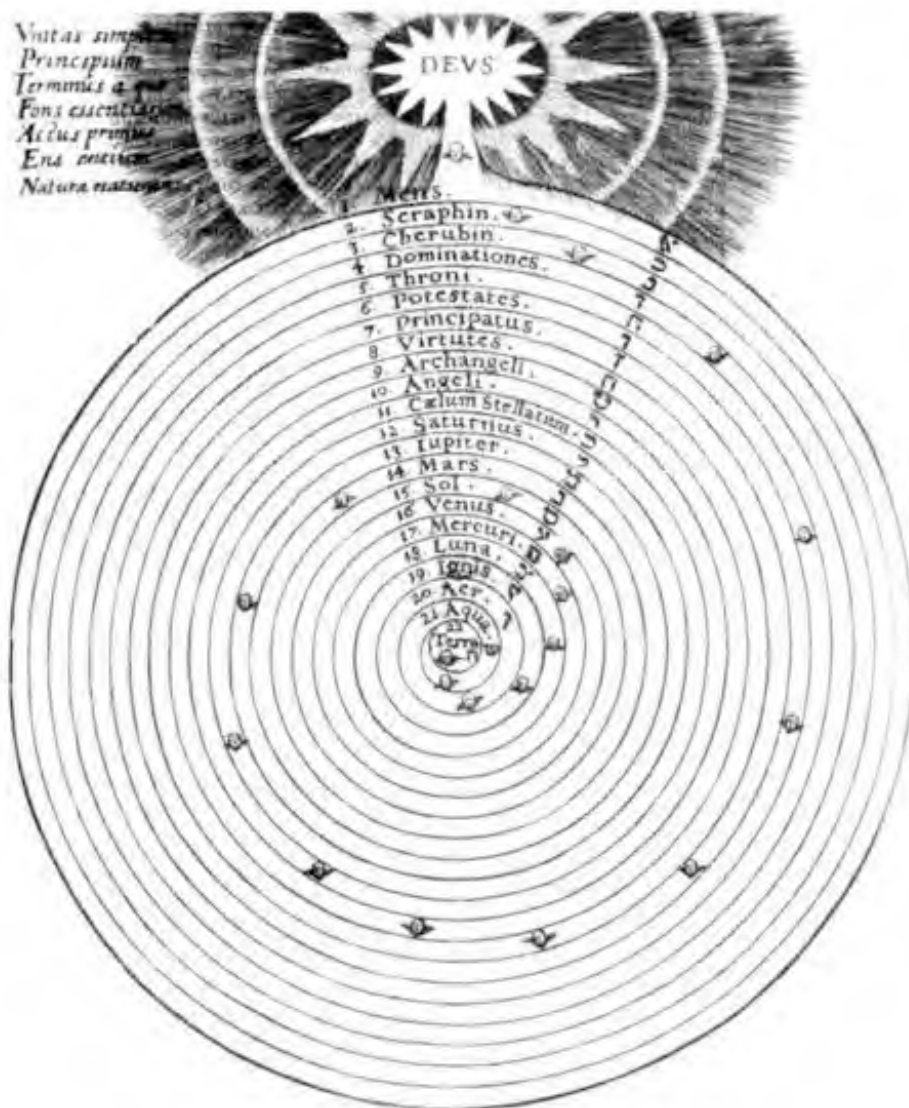
Over aartsengelen (Arch-Angeloi) wordt gezegd dat zij een belangrijke rol spelen in de ontwikkeling van volkeren. In het Nieuwe Testament worden twee aartsengelen genoemd. Gabriël en Michaël. Ook de islam erkent deze twee aartsengelen, die respectievelijk Djibriel en Mika'il worden genoemd. Gabriël is de engel van de [annunciatie](#). Hij kondigt [de geboorte van Johannes de Doper](#) en [de geboorte van Jezus](#) aan. Michaël wordt genoemd in het verhaal over de oorlog in de hemel in het twaalfde hoofdstuk van de Openbaring van Johannes.

Boeken uit de joodse traditie die niet in de bijbel zijn opgenomen noemen nog twee andere aartsengelen: Raphaël (in het apocriefe boek [Tobit](#)) en Uriël (in het eerste boek van Henoch en het vierde boek van Ezra. De arts, theoloog en alchemist Paracelsus (1493-1541) zag een analogie tussen de vier genoemde aartsengelen, de vier jaargetijden, de vier elementen, de vier windrichtingen, de vier temperamenten en vier regelmatige veelvlakken:

- Raphaël, lente, lucht, oost, sanguinisch, octaëder
- Uriël, zomer, aarde, noord, melancholisch, kubus
- Michaël, herfst, vuur, zuid, cholerisch, tetraëder
- Gabriël, winter, water, west, flegmatisch, icoosaëder

In het boek Tobit staat dat er zeven aartsengelen zijn. Wat de namen van de overige drie aartsengelen zijn, is afhankelijk van de traditie. Er wordt gekozen wel gekozen uit: Metatron, Remiël, Sariël, Anaël, Raguël, Raziël, Barachiël, Jehudiël, Sealtiel en Samaël (ook wel Satanaël of Lucifer genoemd). De [Michaëlslegende over het ontstaan en de geschiedenis van de heilige graal](#) vertelt hoe Samaël in opstand komt en uit de hemel wordt verdreven. De beroemde Nederlandse dichter en toneelschrijver Joost van den Vondel (1587-1679) behandelt deze episode uitgebreid in zijn treurspel 'Lucifer'.

Naast de engelen en de aartsengelen worden er nog zeven andere hemelse hiërarchieën onderscheiden die daarbovenuit stijgen. Die indeling wordt toegeschreven aan Dionysius de Areopagiet, die zich door de preken van de apostel Paulus tot het christendom bekeerde (Handelingen 17:34). Dionysius deelde de engelen in de onderstaande negen rangen of orden in. Daarbij onderscheidde hij een [triadenstructuur](#): drie hiërarchieën met elk drie engelenkoren. Rudolf Steiner (1861-1925) noemt de drie hiërarchieën in zijn [grondsteen-meditatie](#) en beschrijft in zijn boek [De wetenschap van de geheimen der ziel](#) welke rol deze hiërarchieën vervullen in het scheppingsproces. Persoonlijk vindt ik dat boek moeilijk toegankelijk. Het betoog over de functies van de hiërarchieën in het boek [De Wereldbeschouwing der Rozenkruisers van Max Heindel](#) (1865-1919) vind ik gemakkelijker te volgen.

De eerste hiërarchie:

1. Serafijnen, Geesten van de Liefde, Auphanim
2. Cherubijnen, Geesten van de Harmonieën, Chaiiothha-Kadesh
3. Tronen, Geesten van de Wil, Aralim

Daaronder de tweede hiërarchie:

4. Vorstendommen, Geesten van de Wijsheid, Kyriotetes, Chasmalim
5. Machten, Geesten van de beweging, Dynameis, Seraphim
6. Krachten, Geesten van de vorm, Exousiai, Malakim

Daaronder de derde hiërarchie:

7. Heerschappijen, Tijdgeesten, Archai, Elohim
8. Aartsengelen, begeleiden groepen mensen en volkeren, Arch-Angeloi, Beni Elohim
9. Engelen, begeleiden mensen, Angeloi, Kerubim

De mensheid is geroepen om te de tiende hiërarchie te gaan vormen

10. Geest-zielenmensen

Vier weekspreken voor de kersttijd van Rudolf Steiner

15 – 21 december

Het geesteslicht in wereldwinternacht te dragen,
is nu het gelukkig streven van mijn hart,
zodat de zielekiemen lichtend
in wereldgronden wortel schieten
en 't goddelijk woord in 't duistere rijk der zinnen
hel-stralend door al het zijnde klinkt.

22 – 28 december

Ik voel als uit betovering verlost
het geesteskind in mijn zieleschoot;
in lichte klaarheid van het hart
verwekte het heilig wereldwoord
de hemelse vrucht van de hoop,
die jubelend groeit naar wereldverten
uit de godsgrond van mijn wezen.

29 december – 4 januari

In overgave aan de openbaring van de geest
verwerf ik licht van het wereldwezen.
De kracht van het denken groeit in mij
om dan steeds klaarder wordend mij mijzelf te schenken,
en wekkend maakt zich in mij los,
uit macht van 't denken, het zelfgevoel.

5 – 11 januari

En daal ik af in geestesdiepten,
dan vult op de bodem van mijn ziel
uit liefdewereld van het hart
de lege waan van het eigen zijn
zich met de vuurkracht van het wereldwoord.

Kerstverhaal in 10 schilderijen van William Brassey Hole

Tijdens het samenstellen van mijn nieuwe gratis e-book met de titel 'Kerstverhaal in woord en beeld' stuitte ik op bijzonder werk van van de Britse schilder [William Brassey Hole](#) (1842-1917). Ik had nog niet eerder over hem gehoord of gelezen. Nu wijd ik een blog-artikel aan hem omdat hij [bijbelse schilderijen](#) heeft gemaakt die prima kunnen worden gebruikt voor educatieve doeleinden, bijvoorbeeld om op basisscholen bijbelverhalen te illustreren.

Met de platen kan in het onderwijs vrij worden gewerkt omdat het auteursrecht is verlopen: de maker is meer dan 70 jaar geleden overleden. Het leuke is dat het formaat en de stijl van de schilderijen vaak hetzelfde is. De platen kunnen worden geprint op staand A4 of worden geprojecteerd op een [digibord](#).

William Hole werd in 1846 geboren in Salisbury in Engeland. Het gezin (hij was enig kind) verhuisde al snel naar Edinburgh in Schotland. Na zijn middelbare school ging hij in de leer bij een ingenieurbureau voor civiele techniek. Toen hij begin twintig was, wilde hij meer van de wereld zien en ging op reis. Terwijl hij door [Italië](#) trok raakt Hole in Rome bevriend met enkele kunstenaars, die hem ervan overtuigden dat een carrière in de kunst bij hem paste.

Na zijn terugkeer in Edinburgh startte hij een formele opleiding voor schilderen en etsen aan de [Royal Scottish Academy](#) (RSA). Hole specialiseerde zich in het schilderen van historische onderwerpen, landschappen en industriële objecten.

Omstreeks 1900 reisde William Hole naar Palestina (het huidige Israël) om te beginnen aan een serie van 80 aquarellen over het leven van Jezus. Dit project rondde hij af in 1905. In 1906 werden de aquarellen geëxposeerd via de [Fine Art Society](#), waarna deze in 1908 werden gepubliceerd in het boek [The life of Jesus from Nazareth](#).

Van de tachtig aquarellen in dit boek gaan er tien prenten over het kerstverhaal. Aquarellen met de onderstaande gebeurtenissen heb ik, in chronologische volgorde, opgenomen in een [slideshow](#) en een Youtube-filmpje (boven dit blog).

1. [De engel Gabriël vertelt Maria dat zij een zoon zal baren \(annunciatie\)](#)
2. [Maria bezoekt haar oudere en zwangere nicht Elisabeth \(Maria Visitatie\)](#)
3. [Voor Jozef en Maria is in het overvolle Bethlehem geen plaats in de herberg](#)
4. [Herders in het veld vernemen 's nachts van een engel dat de messias is geboren](#)
5. [De herders vereren het kindje Jezus in de stal](#)
6. [De wijzen uit het Oosten komen aan in Jeruzalem](#)
7. [De wijzen uit het Oosten vereren het kindje Jezus en schenken wierook, mirre en goud](#)
8. [Simeon en Anna met de baby Jezus in de tempel van Jeruzalem](#)
9. [De moord op de hogepriester Zacharias](#)
10. [Jozef, Maria en Jezus vluchten naar Egypte](#)

William Hole streefde ernaar om situaties af te beelden op een manier die historisch juist is. Daarom maakte hij de schilderijen steeds op bestaande plekken en liet hij modellen antieke kleding dragen. Mede daardoor ademen zijn aquarellen de sfeer van de streek.

WikiGallery.org

Wm. Hole

WikiGallery.Org

WmHallArtGallery.org

WmHall

GOOCHELSHOW HALLO WERELD IN 80 DAGEN

FAMILIEVOORSTELLING MET GOOCHELEN EN BUIKSPREKEN

DOOR AARNOUD AGRICOLA, GEBASEERD OP HET BEROEMDE BOEK VAN JULES VERNE

8 ZONDAGMATINEES IN THEATER SLOT ZEIST

TOEGANGSPRIJS: € 6,-

ADRES: ZINZENDORFLAAN 1, ZEIST

AANVANG: 13.30 UUR EN 15.30 UUR

DATA: 5, 12, 19 EN 26 JANUARI 2014

RESERVEREN: WWW.THEATERSLOTZEIST.NL